

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2007-2008

10 maart 2008

ONTWERP VAN DECREET

**betreffende de aanvullende reglementen op het wegverkeer
en de plaatsing en bekostiging van de verkeerstekens**

INHOUD

	Blz.
Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet van 19 juli 2007	9
Advies van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen.....	17
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	25
Advies van de Raad van State van 18 september 2007.....	35
Voorontwerp van decreet van 25 oktober 2007	49
Advies van de Raad van State van 27 november 2007	55
Advies van de Mobiliteitsraad van Vlaanderen	65
Ontwerp van decreet	83

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

I. ALGEMENE TOELICHTING

Sinds de uitvoering van de staatshervorming van augustus 1988, gebeurt het vaststellen van de aanvullende reglementen op de gewestwegen door de Vlaamse Regering (in casu de Vlaamse minister van openbare werken). De uitoefening van deze bevoegdheid werd nooit gecontesteerd, noch door enig gewest, noch door de federale overheid, noch door een rechtscollège. De federale overheid heeft de afgelopen negentien jaar geen enkel aanvullend reglement meer uitgevaardigd.

De bevoegdheid en opdracht voor de Vlaamse Regering om de aanvullende reglementen op de gewest- en provinciewegen vast te stellen, kan op zich niet voortvloeien uit een gewone federale wet (in casu artikel 3 van de gecoördineerde wetten van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer) en evenmin uit een federale ministeriële omzendbrief (in casu de ministeriële omzendbrief van 14 november 1977 betreffende de aanvullende reglementen en de plaatsing van verkeerstekens).

De gewone federale wetgever en de federale regering beschikken immers niet over de bevoegdheid om een gewestelijke minister of gewestelijke regering met taken te belasten.

Dit decreet strekt er dan ook toe de Vlaamse Regering de nodige decretale basis te verlenen voor de vaststelling van deze aanvullende reglementen.

In eerste instantie wordt de Vlaamse Regering belast met het vaststellen van de aanvullende reglementen op de gewest- en provinciewegen.

Voorts krijgen ook de gemeenten de mogelijkheid om aanvullende reglementen vast te leggen op de gewest- en provinciewegen die zich op hun grondgebied bevinden, met uitzondering van de autosnelwegen.

De op de gewest- en provinciewegen vastgestelde aanvullende reglementen kaderen binnen de gewestbevoegdheden, inzonderheid “de wegen en hun aanhorigheden”¹ en “het juridisch stelstel van de land- en

waterwegen, welke ook de beheerder ervan zij, met uitzondering van de spoorwegen beheerd door de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen”.²

De bevoegdheid van de gewesten op het vlak van wegenis, is een bevoegdheid die de gehele wegenis omvat. De gewesten zijn bevoegd het ‘beheer’ van de wegenis te regelen in de ruime zin van het woord.

Wat betreft de aanvullende reglementen die de gemeenten vaststellen op gemeentewegen, voorziet het decreet een meldingsplicht van de gemeenten aan de Vlaamse Regering. De meldingsplicht kadert binnen het administratief toezicht waarvoor het gewest bevoegd is op basis van artikel 7 van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen.

Deze meldingsplicht kadert eveneens in de oprichting van een centrale gegevensbank inzake aanvullende reglementen en de locatie van verkeerstekens. Deze databank zal zowel de aanvullende reglementen vastgesteld door de gewesten als de aanvullende reglementen vastgesteld door de gemeenten bevatten, en zowel de aanvullende reglementen die betrekking hebben op gewest- of provinciewegen als de aanvullende reglementen die betrekking hebben op de gemeentewegen.

Deze gegevensbank laat het gewest toe overzicht te krijgen van de verkeerssignalisatie op haar wegen, en zal een zeer nuttig instrument zijn in het kader van het wegbeheer en mobiliteitsbeleid.

Op aanwijzing van de Raad van State, wordt in het ontwerp bovendien een algemene regeling ingesteld betreffende het plaatsen van verkeerstekens en de bekostiging. Omwille van de duidelijkheid en de coherentie dienen alle regels omtrent het plaatsen van verkeerstekens en het financieren daarvan te worden opgenomen in het ontwerp, en dienen de regels die daaromtrent zijn opgenomen in de gecoördineerde wetten van 18 maart 1968 betreffende de politie, te worden opgeheven voor wat het Vlaamse Gewest betreft.³

De plaatsing en het beheer van de verkeerssignalisatie op wegen, kadert binnen de gewestbevoegdheid inzake het beheer over de wegen en hun aanhorig-

¹ Artikel 6, §1, X, eerste lid, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

² Artikel 6, §1, X, eerste lid, 2° bis, o.c..

³ Zie Raad van State, advies 43.779/3, 27 november 2007, p. 7.

heden, zoals bedoeld in artikel 6, §1, X, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. Het komt de decreetgever dan ook toe de kostenverdeling hiervan te regelen.

Als algemene regel geldt dat de wegbeheerder de verkeerstekens moet plaatsen, en dat diegene die de borden plaatst, ook instaat voor de kosten. Hierop worden tevens enkele uitzonderingen voorzien, die worden toegelicht in de commentaar bij de artikelen.

II. COMMENTAAR BIJ DE ARTIKELEN

Artikel 1

Dit artikel spreekt voor zich.

Artikel 2

Dit artikel spreekt voor zich.

Artikel 3

Dit artikel belast de Vlaamse Regering met het vaststellen van de aanvullende reglementen op de gewest- en provinciewegen.

De Vlaamse Regering wordt eveneens belast met de afbakening van de bebouwde kom indien deze zich over meer dan één gemeente uitstrekt.

Tot de inwerkingtreding van dit decreet blijven de reeds door de Vlaamse Regering (in casu de Vlaamse minister van openbare werken) vastgestelde en bestaande aanvullende reglementen op de grote rijks- en daarmee verbonden kruispunten gedekt door de in artikel 83, §3, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen bedoelde overgangsmaatregel in samenlezing met artikel 3 van de gecoördineerde wetten van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer.

Artikel 4

Het hier voorliggende ontwerp van decreet geeft de gemeentebesturen de mogelijkheid eveneens aanvullende reglementen vast te stellen op de gewest- en provinciewegen, met uitzondering van de autosnelwegen.

Artikel 46 van de gewone wet tot hervorming der instellingen bepaalt immers dat “de handelingen van de overheden van de provincies, de gemeenten, de agglomeraties en andere bestuursoverheden niet in strijd [mogen] zijn met de decreten en de reglementen van de Gemeenschappen en de Gewesten, welke die overheden met de uitvoering daarvan kunnen belasten.”

De gemeente handelt hier op basis van een door het gewest gedelegeerde bevoegdheid om aanvullende reglementen vast te stellen voor gewest- en provinciewegen die zich op haar grondgebied bevinden.

Krachtens het tweede lid van dit artikel kan de gemeenteraad de bevoegdheid om aanvullende reglementen vast te stellen betreffende de gewest- en provinciewegen, met uitzondering van de autosnelwegen, toevertrouwen aan het college van burgemeester en schepenen. Conform de aanbeveling van de Raad van State wordt hierbij uitdrukkelijk vermeld dat met deze bepaling wordt afgeweken van de algemene regel van artikel 43, §2, 2°, van het Gemeentedecreet.

De door de gemeente op de gewest- en provinciewegen vastgestelde aanvullende reglementen zijn hiërarchisch ondergeschikt aan de door de Vlaamse Regering vastgestelde aanvullende reglementen op diezelfde wegen.

Deze aanvullende reglementen moeten dan ook voorafgaandelijk ter goedkeuring worden voorgelegd aan de Vlaamse Regering.

De Vlaamse Regering beslist vervolgens binnen de 60 dagen of zij het aanvullend reglement:

- goedkeurt;
- afkeurt;
- wijzigt;
- door haar eigen beslissing vervangt.

Wanneer de Vlaamse Regering in het kader van deze goedkeuringsaanvraag beslist het haar voorgelegde aanvullende reglement te wijzigen, dan geldt deze beslissing als goedkeuring van het aanvullend reglement zoals gewijzigd door de Vlaamse Regering.

Wanneer de Vlaamse Regering nalaat om binnen de 60 dagen een beslissing te nemen wordt het aanvul-

lend reglement geacht te zijn goedgekeurd, en kan de gemeente het in werking laten treden.

Doordat de door de gemeente vastgestelde aanvullende reglementen op gewest- en provinciewegen hiërarchisch ondergeschikt zijn aan de door de Vlaamse Regering vastgestelde aanvullende reglementen op diezelfde wegen, kan de Vlaamse Regering uiteraard steeds de bestaande aanvullende reglementen van de gemeenten op deze wegen wijzigen, opheffen, vervangen op basis van de haar bij artikel 3 van dit decreet verleende bevoegdheid.

Artikel 4 geldt niet voor gewest- en provinciewegen gelegen in domeinbossen, bos- en natuurreservaten en beschermde gebieden. De in wegen in dergelijke gebieden vallen onder het regime van artikel 6.

Artikel 5

Dit artikel stelt een administratief toezicht in op de gemeentelijke aanvullende reglementen die betrekking hebben op gemeentewegen, onder de vorm van een meldingsplicht.

Sedert de staatshervorming van 2001 zijn de gewesten algemeen bevoegd voor de organisatie en de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten van hun ambtsgebied, met dien verstande dat de gemeenschappen en de federale overheid bevoegd zijn om een specifiek administratief toezicht te organiseren en uit te oefenen met betrekking tot de aangelegenheden die tot hun bevoegdheid behoren en de bepalingen in de Pacificatiewet van 9 augustus 1988 (zie artikel 7, §1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, zoals vervangen door artikel 7 van de bijzondere wet van 13 juli 2001).

Deze meldingsplicht is bovendien noodzakelijk voor de totstandkoming van de gegevensbank, in uitvoering van artikel 12 van dit decreet. In die zin past de meldingsplicht eveneens in artikel 46 van de gewone wet tot hervorming der instellingen.

Naar analogie met artikel 4 wordt ook hier bepaald dat de gemeenteraad de bevoegdheid om aanvullende reglementen vast te stellen, kan delegeren aan het college van burgemeester en schepenen.

Artikel 5 geldt niet voor gemeentewegen gelegen in domeinbossen, bos- en natuurreservaten en

beschermde gebieden. De in wegen in dergelijke gebieden vallen onder het regime van artikel 6.

Artikel 6

Dit artikel regelt de aanvullende reglementen op wegen gelegen in domeinbossen, bos- en natuurreservaten en beschermde gebieden.

Het eerste lid van dit artikel herneemt artikel 3, §1, 3°, van de gecoördineerde wetten van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer, zoals gewijzigd door het decreet van 19 juli 2002.⁴

Conform deze bepaling worden in domeinbossen, bos- en natuurreservaten aanvullende reglementen vastgesteld door de Vlaamse Regering, ongeacht het statuut van de wegen.

Dit sluit uiteraard niet uit dat de gemeente op wiens grondgebied de bedoelde wegen gelegen zijn het gewest kan verzoeken een bepaald aanvullend reglement te nemen. Desgevallend kan de Vlaamse Regering – onder de door haar vastgestelde voorwaarden – de gemeente alsnog toelaten zelf een aanvullend reglement vast te stellen op deze wegen.

Artikel 7

Aanvullende reglementen worden ter kennis van de weggebruiker gebracht door passende verkeerstekens (of door personen die de kentekens van hun ambt dragen). Er is dan ook een duidelijk verband tussen aanvullende reglementen enerzijds en het plaatsen en bekostigen van verkeerstekens anderzijds.

In navolging van het advies van de Raad van State en in overeenstemming met de aanbevelingen van de

⁴ Decreet van 19 juli 2002 houdende wijziging van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, van het bosdecreet van 13 juni 1990, van het decreet van 16 april 1996 betreffende de landschapszorg, van het decreet van 21 december 1988 houdende oprichting van de Vlaamse Landmaatschappij, van de wet van 22 juli 1970 op de ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van wet zoals aangevuld door de wet van 11 augustus 1978 houdende bijzondere bepalingen eigen aan het Vlaamse Gewest, van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen en van de wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij koninklijk besluit van 16 maart 1968.

Mobiliteitsraad worden alle regels omtrent het plaatsen van verkeerstekens op de openbare weg in het hier voorliggende ontwerp opgenomen.

Als algemeen principe geldt dat de verkeerstekens geplaatst worden door de overheid die het beheer over de weg heeft. Dit kan het gewest zijn, de provincie, de gemeente of een van de van deze overheden afhankelijke overheidsinstellingen.

Verkeerstekens op een kruispunt waar wegen van verschillende wegbeheerders samenkomen, worden evenwel geplaatst door de hoogste overheid die één of meer van de samenkomende wegen beheert.

In domeinbossen, bos- en natuurreservaten en beschermde gebieden worden de verkeerstekens geplaatst door het Vlaamse Gewest, ongeacht het statuut van de wegen. Het decreet herneemt hiermee de bestaande regelgeving van de gecoördineerde wetten betreffende de politie over het wegverkeer, zoals gewijzigd door het decreet van 19 juli 2002, waarin werd bepaald dat alle gebods- en verbodsborden in de bovenvermelde gebieden door het Vlaamse Gewest worden geplaatst (zie artikel 3 juncto artikel 13 van gecoördineerde wetten van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer).

In afwijking van het eerste tot het derde lid van artikel 7, kan de Vlaamse Regering de gemeenten eveneens toelaten verkeerstekens te plaatsen op provincie- of gewestwegen. Hetzelfde geldt voor de gemeentewegen in de in artikel 6 opgesomde domeinbossen, bos- en natuurreservaten en beschermde gebieden. In de eerste plaats kan hier gedacht worden aan verkeerstekens op provincie- of gewestwegen in uitvoering van het gemeentelijk parkeerreglement. Vaak omvatten gemeentelijke parkeerreglementen immers niet alleen gemeentewegen maar ook provincie- of gewestwegen die zich op het grondgebied van de gemeente bevinden.

Artikel 8

Dit artikel heeft dezelfde draagwijdte als artikel 14 van de gecoördineerde wetten van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer.

Ook de bewoordingen van artikel 14 van de gecoördineerde wetten worden overgenomen.

Voor wat onder verkeersbelemmeringen dient te worden verstaan, kan dan ook zonder meer verwezen worden naar de vaste rechtspraak hieromtrent.

Artikel 9

Dit artikel herneemt het huidig artikel 15 van de gecoördineerde wetten van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer met betrekking tot verkeerstekens inzake overwegen en spoorwegen, teneinde te bepalen in welk geval de wegbeheerder zelf instaat voor de plaatsing van de borden.

Artikel 10

Artikelen 7 tot en met 9 regelt de plaatsing van de verkeerstekens. Artikel 10 regelt de kostenverdeling.

De plaatsing en het beheer van de verkeerssignalisatie op wegen, kadert immers binnen de gewestbevoegdheid inzake het beheer over de wegen en hun aanhorigheden, zoals bedoeld in artikel 6, §1, X, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. Het komt de decreetgever dan ook toe de kostenverdeling hiervan te regelen.

Het algemene principe is dat diegene die de borden plaatst, ook instaat voor de kosten.

De kosten van de aanduiding van de verkeersbelemmeringen door de overheid die het beheer over de openbare weg heeft, gedaan in geval degene die de hindernis heeft doen ontstaan dit nalaat, worden evenwel door deze laatste gedragen. De wegbeheerder kan de in dit kader door haar gemaakte kosten dan ook terugvorderen van diegene die de verkeersbelemmering heeft doen ontstaan.

Artikel 11

De aanvullende reglementen zullen worden opgenomen in een gegevensbank bij de Vlaamse overheid. De bedoeling is om op deze manier een overzicht te bekomen van alle bestaande plaatselijke reglementering en verkeerssignalisatie op de Vlaamse wegen.

De nadere modaliteiten van deze databank zullen door de Vlaamse Regering worden uitgewerkt, inclusief de toegang tot deze databank.

Artikel 12

Teneinde eventuele discussies te vermijden over de aanvang en het einde van de in artikel 4 bepaalde termijn, wordt naar analogie met artikel 53bis van het Gerechtelijk Wetboek bepaald dat in geval de kennis-

geving per aangetekende of gewone brief is gebeurd, de kennisgeving wordt geacht gedaan te zijn op de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd.

Artikel 13

Artikelen 2, 2bis, 3, 7, 13, 14 en 17 van de gecoördineerde wetten van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer worden voor wat betreft het Vlaamse Gewest opgeheven.

De zinsnede “voor wat betreft het Vlaamse Gewest” impliceert dat deze artikelen enkel opgeheven worden voor wat betreft de aangelegenheden die tot de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest behoren, en dat er geen afbreuk wordt gedaan aan eventuele nog bestaande federale bevoegdheden ter zake.

Artikel 2, eerste lid, eerste zin, van de gecoördineerde wetten wordt hernomen in artikel 5 van het hier voorliggende ontwerp.

Artikel 2, eerste lid, tweede zin, en artikel 2, tweede lid, van de gecoördineerde wetten hadden betrekking op raadgevende commissies, dewelke de federale overheid reeds voor wat haar betreft had afgeschaft.

Artikel 2bis van de gecoördineerde wetten had betrekking op het openbaar vervoer.

Artikel 3 van de gecoördineerde wetten belastte onder meer “de minister van openbare werken” met het vaststellen van aanvullende reglementen.

Artikel 3 van de gecoördineerde wetten bepaalt eveneens dat de minister van landsverdediging belast is met de aanvullende reglementen op de militaire wegen. Defensie is geen aangelegenheid dit tot de Vlaamse bevoegdheid behoort. Doordat artikel 3 enkel wordt opgeheven voor wat betreft de aangelegenheden die tot de Vlaamse bevoegdheid behoren, blijft de federale bevoegdheid inzake militaire wegen onverminderd behouden. Artikel 3 wordt dan ook opgeheven, onverminderd de bestaande bevoegdheid van de minister van landsverdediging om de aanvullende reglementen vast te stellen op de militaire wegen die voor het openbaar verkeer open staan.

Artikel 7 van de gecoördineerde wetten had betrekking op raadgevende commissies, dewelke de federale overheid reeds voor wat haar betreft had afgeschaft.

Artikelen 13 en 14 van de gecoördineerde wetten hadden betrekking op de plaatsing van verkeerstekens.

Artikel 17 van de gecoördineerde wetten had betrekking op de bekostiging van verkeerstekens.

Artikel 14

Volgens artikel 12 van de gecoördineerde wetten van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer dienen de aanvullende reglementen om bindend te zijn ter kennis van belanghebbende te worden gebracht door de daartoe bevoegde personen of door passende verkeerstekens.

Conform het advies van de Mobiliteitsraad, mag er geen twijfel over bestaan dat artikel 12 van de gecoördineerde wetten onverkort van toepassing blijft ook op aanvullende reglementen aangenomen in kader van het hier voorliggende ontwerp van decreet. Daarom wordt in artikel 12 van de gecoördineerde wetten voor wat het Vlaamse Gewest betreft een expliciete verwijzing ingevoegd naar het hier voorliggende decreet.

Artikel 15

Dit artikel spreekt voor zich.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Kris PEETERS

*De Vlaamse minister van Mobiliteit,
Sociale Economie en Gelijk Kansen*

Kathleen VAN BREMPT

VOORONTWERP VAN DECREET

van 19 juli 2007

VOORONTWERP VAN DECREET

betreffende de aanvullende reglementen op het wegverkeer

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

In dit decreet wordt verstaan onder:

- 1° aanvullend reglement: reglement tot aanpassing van de algemene reglementering betreffende de politie op het wegverkeer aan de plaatselijke of bijzondere omstandigheden ter verzekering van de veiligheid en de vlotheid van het verkeer op de openbare wegen;
- 2° autosnelweg: openbare weg die bij de categorie der autosnelwegen is ingedeeld op grond van artikel 1 van de wet van 12 juli 1956 tot vaststelling van het statuut der autosnelwegen;
- 3° gewestweg: openbare weg die wordt beheerd door het Vlaamse Gewest of een instelling die afhangt van het Vlaamse Gewest;
- 4° provincieweg: openbare weg die wordt beheerd door de provincie;
- 5° verkeerstekens: verkeerslichten, verkeersborden en wegmarkeringen in de zin van het koninklijk besluit van 1 december 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer en het gebruik van de openbare weg;
- 6° Wegverkeerswet: wet van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer.

Artikel 3

Verkeerstekens die blijvende of periodieke verplichtingen opleggen aan de weggebruikers, met uitzondering van gevaarsborden bedoeld in artikel 66 van het koninklijk besluit van 1 december 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer en het gebruik van de openbare weg, kunnen alleen worden geplaatst op voorwaarde dat een aanvullend reglement wordt genomen.

Artikel 4

De aanvullende reglementen worden opgesteld overeenkomstig het door de Vlaamse Regering vastgestelde model en met naleving van de algemene reglementering betreffende de politie op het wegverkeer.

HOOFDSTUK II

De totstandkoming van de aanvullende reglementen

Artikel 5

De Vlaamse Regering stelt de aanvullende reglementen betreffende de gewestwegen en de provinciewegen vast.

De gemeenten op het grondgebied waarvan de wegen gelegen zijn waarop de aanvullende reglementen betrekking hebben, worden binnen een termijn van 30 dagen op de hoogte gebracht van die aanvullende reglementen, behalve als ze betrekking hebben op autosnelwegen.

Artikel 6

§1. De gemeenteraad kan de aanvullende reglementen vaststellen voor de wegen die op het grondgebied van de gemeente liggen, met uitzondering van de autosnelwegen

§2. De aanvullende reglementen van de gemeenteraad worden ter goedkeuring aan de Vlaamse Regering voorgelegd als ze betrekking hebben op gewestwegen of provinciewegen.

De aanvullende reglementen van de gemeenteraad die geen goedkeuring vereisen, worden aan de Vlaamse Regering meegedeeld.

§3. De aanvullende reglementen die door de Vlaamse Regering moeten worden goedgekeurd, kunnen op zijn vroegst uitwerking krijgen na de goedkeuring.

De Vlaamse Regering kan die aanvullende reglementen goed- of afkeuren, wijzigen of door haar eigen beslissing vervangen.

Als de Vlaamse Regering haar beslissing niet heeft bezorgd aan de gemeenteraad binnen een termijn van 60 dagen na ontvangst van het aanvullend reglement, wordt het aanvullend reglement verondersteld goedkeuring te hebben verkregen.

§4. De bevoegdheden van de gemeenteraad inzake de aanvullende reglementen kunnen worden gedelegeerd aan het college van burgemeester en schepenen.

Artikel 7

De Vlaamse Regering stelt de nadere regels vast voor de totstandkomingsprocedure van de aanvullende reglementen.

HOOFDSTUK III

De bekendmaking van de aanvullende reglementen

Artikel 8

De aanvullende reglementen worden ter kennis van de weggebruikers gebracht door middel van verkeerstekens die worden geplaatst door de overheid die het beheer van de weg heeft.

Artikel 9

De kosten, verbonden aan het plaatsen, onderhouden en vernieuwen van de verkeerstekens die de aanvullende reglementen ter kennis brengen van de weggebruikers, worden gedragen door de overheid die de verkeerstekens heeft geplaatst.

Artikel 10

In afwijking van artikel 8 en 9 worden verkeerstekens die de voorrang regelen op een kruispunt waar wegen van verschillende wegbeheerders samenkomen, geplaatst, onderhouden en vernieuwd door de hoogste overheid die één of meer van de samenkomende wegen beheert.

Artikel 11

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels en de mogelijke uitzonderingen in verband met de bekendmaking van de aanvullende reglementen.

HOOFDSTUK IV

Straffen en administratieve geldboetes

Artikel 12

De overtredingen van de aanvullende reglementen worden, onverminderd een eventuele schadevergoeding, bestraft overeenkomstig titel IV van de Wegverkeerswet.

Artikel 13

§1. Aan de overtreder van een aanvullend reglement op een gewestweg of een provincieweg kan een administratieve geldboete worden opgelegd.

Die boete kan alleen worden opgelegd als het openbaar ministerie beslist om geen strafvervolgning in te stellen en als geen toepassing wordt gemaakt van de bepalingen betreffende het verval van de strafvordering, voorzien in hoofdstuk III van titel I van Boek II van het Wetboek van strafvordering en in hoofdstuk II van titel V van de Wegverkeerswet.

De administratieve geldboete wordt opgelegd door de door de Vlaamse Regering aangewezen ambtenaren.

§2. Wie overeenkomstig het artikel 1384, derde lid van het Burgerlijk Wetboek burgerrechtelijk aansprakelijk is voor schadevergoeding en kosten is eveneens aansprakelijk voor de administratieve geldboete.

Artikel 14

De administratieve geldboete mag niet hoger zijn dan 250 euro.

De Vlaamse Regering bepaalt de bedragen van de administratieve geldboeten.

HOOFDSTUK V

Strafvordering en burgerlijke vordering

Artikel 15

§1. Onverminderd de bevoegdheid van de algemene politiediensten, oefenen de door de Vlaamse Regering aangewezen ambtenaren toezicht uit op de naleving door de weggebruikers van de aanvullende reglementen op de gewestwegen en de provinciewegen.

De Vlaamse Regering bepaalt de kentekens van de functie van die ambtenaren.

Zij kunnen in het kader van de uitoefening van hun opdracht:

- 1° bevelen geven aan de bestuurders;
- 2° inlichtingen inwinnen en controle uitoefenen door het ondervragen van personen en het inzage nemen van documenten en andere informatiedragers;
- 3° de bijstand van de politie vorderen.

Zij stellen de inbreuken vast in een proces-verbaal, dat geldt tot het bewijs van het tegendeel.

§2. Het proces-verbaal dat door de algemene politiediensten of door de ambtenaren, vermeld in §1, wordt opgesteld wegens een overtreding van een aanvullend reglement op een gewestweg of een provincieweg, wordt binnen 30 dagen na de vaststelling aan het openbaar ministerie bezorgd met een afschrift aan de overtreder.

Artikel 16

De bepalingen betreffende de strafvordering, het bevel tot betaling en de burgerlijke rechtsvordering van titel V en de algemene bepalingen en overgangsbepalingen van titel VI en VII van de Wegverkeerswet zijn van toepassing op de overtreding van de aanvullende reglementen.

Artikel 17

Het openbaar ministerie deelt binnen 60 dagen na de ontvangst van het proces-verbaal, vermeld in artikel 15, §2, aan de door de Vlaamse Regering aangewezen ambtenaren mee welk gevolg gegeven wordt aan de feiten die werden opgenomen in het proces-verbaal.

Als het openbaar ministerie beslist strafvervolgning in te stellen of toepassing te maken van de bepalingen betreffende het verval van de strafvordering zoals voorzien in hoofdstuk III van titel I van Boek II van het Wetboek van strafvordering en in hoofdstuk II van titel V van de Wegverkeerswet, vervalt de mogelijkheid tot het opleggen van een administratieve geldboete.

HOOFDSTUK VI

Procedure bij het opleggen van een administratieve geldboete

Artikel 18

§1. De door de Vlaamse Regering aangewezen ambtenaren delen hun beslissing om een administratieve geldboete op te leggen met een aangetekende brief mee aan de overtreder, binnen dertig dagen na de kennisgeving door het openbaar ministerie dat geen gevolg zal worden gegeven aan de vastgestelde feiten.

§2. De overtreder betaalt de administratieve geldboete binnen 30 dagen na de ontvangst van de beslissing tot het opleggen van de boete, tenzij hij binnen deze termijn verweermiddelen aanvoert. De beslissing over de verweermiddelen wordt binnen 30 dagen na de ontvangst ervan met een aangetekende brief aan de overtreder meegedeeld.

Als de verweermiddelen niet worden aanvaard, betaalt de overtreder de administratieve geldboete binnen dertig dagen na ontvangst van de beslissing over de verweermiddelen.

§3. Bij gebrek aan betaling wordt de administratieve boete ingevorderd bij dwangbevel dat wordt betekend bij gerechtsdeurwaardersexploot.

De Vlaamse Regering wijst de ambtenaren aan die gelast zijn dwangbevelen te maken en uitvoerbaar te verklaren.

Artikel 19

De beslissing tot het opleggen van een administratieve geldboete kan worden aangevochten bij de politierechtbank volgens de burgerlijke procedure.

Artikel 20

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels in verband met de te volgen procedure voor het opleggen en het invorderen van de administratieve geldboete.

HOOFDSTUK VII

De gegevensbank der aanvullende reglementen

Artikel 21

De aanvullende reglementen worden opgenomen in een gegevensbank die bewaard wordt bij de administratie die door de Vlaamse Regering wordt aangewezen. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de gegevensbank en voor de procedure die bij het overmaken van de gegevens moet worden gevolgd.

HOOFDSTUK VIII

Opheffingsbepalingen

Artikel 22

In de Wegverkeerswet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° artikel 2 tot en met 6 en artikel 17 worden opgeheven;

2° in artikel 12, eerste lid, worden de woorden “genomen krachtens de artikelen 2, 2bis, 3 en 4 van deze gecoördineerde wet of krachtens de artikelen 2 en 3 van de wet van 12 juli 1956 tot vaststelling van het statuut der autosnelwegen” geschrapt.

HOOFDSTUK IX

Slotbepalingen

Artikel 23

De Vlaamse Regering bepaalt de datum waarop dit decreet in werking treedt.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen,

Kathleen VAN BREMPT

ADVIES VAN DE MILIEU- EN NATUURRAAD VAN VLAANDEREN

Mevrouw Kathleen Van Brempt
Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale
Economie en Gelijke kansen
Koolstraat 35
1000 Brussel

datum
uw referentie
onze referentie
contact

30 augustus 2007
V3-V9-Aregl/MINA/15031
03.01/L11/2007/524
anneleen.de.smedt@minaraad.be / 02 558.01.36

betreft

Briefadvies over het voorontwerpdecreet betreffende de aanvullende
reglementen op het wegverkeer

Mevrouw de minister,

De Minaraad ontving op 24 juli 2007 uw adviesvraag over het voorontwerpdecreet betreffende aanvullende reglementen op het wegverkeer. Met dit briefadvies hoopt de Minaraad te beantwoorden aan uw vraag.

Het voorontwerpdecreet wil een invulling geven aan de regelgeving op de aanvullende reglementen voor het wegverkeer die momenteel via een federale wetgeving geregeld wordt. Deze federale regelgeving vervalt echter van rechtswege op 1 januari 2008. Hiermee wordt gevolg gegeven aan het arrest van het Grondwettelijk Hof (nr. 174/2004) dat stelt dat de aanvullende reglementen gebiedsgericht zijn en bijgevolg geen federale bevoegdheid kunnen zijn. Het Hof oordeelde dat "*de in artikelen 2, 2bis en 3 van de Wegverkeerswet bedoelde aanvullende verkeersreglementen, in zoverre zij op de in B.4.1 vermelde aangelegenheden betrekking hebben [dit zijn de aangelegenheden die aan de gewesten werden toegekend in artikel 6 §1 van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen]*"¹, tot de

¹ Onder B.4.1 van het arrest van het Grondwettelijk Hof (voormalig Arbitragehof) wordt vermeld:

"Ter uitvoering van ... zijn bij artikel 6 § 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen de volgende aangelegenheden aan de gewesten toegewezen:

III. Wat de landinrichting en het natuurbehoud betreft: [...] 4° de bossen, [...]

V. Het landbouwbeleid en de zeevisserij [...]: [...]

X. Wat de openbare werken en het vervoer betreft:

1° de wegen en hun aanhorigheden [...] 2°bis het juridisch stelsel van de land- en waterwegen, welke ook de beheerder ervan zij, met uitzondering van de spoorwegen beheerd door de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen; [...] 8° het gemeenschappelijk stads- en streekvervoer, met inbegrip van de bijzondere vormen van geregeld vervoer, het taxivervoer en het verhuren van auto's met chauffeur, [...]."

bevoegdheid van de gewesten behoren”.

Korte beschrijving van de geldende federale regeling in een notendop

De Wegverkeerswet voorziet in de mogelijkheid om naast de algemene verkeersreglementering, die altijd en overal geldig is, aanvullende verkeersreglementeringen in te stellen. Hierdoor wordt de mogelijkheid geboden om aanvullende regels gebiedsgericht en dus aangepast aan een concrete situatie op te stellen. Deze aanvullende reglementering is, volgens de Raad van State, slechts verantwoord indien de bepalingen van de wegcode niet volstaan om de veiligheid of de vlothoud van het verkeer te garanderen. Deze aanvullende reglementering kan bijvoorbeeld betrekking hebben op het inrichten van een éénrichtingsweg, een plaatselijk parkeerverbod voor zware voertuigen, het instellen van een zone 30-regeling enz.

Tot en met 31 december 2007 is een systeem van kracht waarbij de gemeenten op eigen initiatief of op vraag of de minister(s) zelf - afhankelijk van het type weg - aanvullende reglementen kunnen opstellen en ter goedkeuring voorleggen aan de bevoegde minister. Afhankelijk van de situatie voorziet de wet in advies van 'raadgevende commissies' of in advies van de gemeenten.

Korte beschrijving van de nieuwe regelgeving

Zoals hoger vermeld, dient een nieuwe regelgeving op Vlaams niveau in werking te treden, bij voorkeur vanaf 1/1/2008, zodat er geen tussentijdse lacune ontstaat.

De bepalingen met betrekking tot aanvullende regelgeving in functie van de doorstroming van het openbaar vervoer zijn reeds gedekt door artikel 18sexies van het decreet op de organisatie van het personenvervoer over de weg (d.d. 20/04/2001). De nadruk ligt op het verbeteren van de doorstroming en de commerciële snelheid en bijgevolg op het beheersen van de exploitatiekosten door de Vlaamse Vervoermaatschappij.

De overige bepalingen uit artikels 2, 3 en 7 worden in het voorliggende voorontwerpdecreet gevat. Volgens de memorie van toelichting gaat in het decreetvoorstel meer aandacht naar de autonomie van de gemeenten en wordt de procedure ingekort voor gemeentewegen. Voor het eerst neemt ook het Vlaamse Gewest bevoegdheden op zich voor de aanvullende reglementen op de provinciewegen.

Ook wordt het toezicht op het naleven van de aanvullende regelgeving toegekend aan de Vlaamse ambtenaren, dit echter enkel in geval van overtredingen op provincie- en gewestwegen.

Enkele aandachtspunten en aanbevelingen voor een verdere uitwerking

Aandacht voor synergie verkeersreglementen en – maatregelen en milieukwaliteit

In het algemeen wil de Minaraad wijzen op de potentiële positieve synergetische effecten van maatregelen gericht op 'verkeersveiligheid' en milieuwinst op het vlak van verkeersemissies (CO₂-, fijnstof-, NO_x-uitstoot). Een dieselwagen die slechts 90 km/u rijdt in de plaats van 120 km/u zal tot 50% minder fijn stof uitstoten. Het instellen van een zone 30 kan leiden tot een reductie met 10 % van het brandstofverbruik (zowel

voor diesel- als voor benzinevoertuigen ten opzichte van een snelheidsregime van 50km/u).² De Raad hoopt dat de aanvullende verkeersreglementen met aandacht voor 'milieuwinst' zullen opgesteld worden. Het uitvoeringsbesluit dat een model zal aanreiken voor aanvullende reglementen, kan hier aandacht voor vragen. Bovendien kan de databank een inspiratiebron vormen voor aanvullende verkeersreglementen en bijvoorbeeld informatie aanreiken omtrent het verband tussen luchtmilieukwaliteit, verkeersmaatregelen en verkeersreglementen.

Aandacht voor overleg met beheerders natuur- en bosreservaten en domein- of staatsbossen

De Minaraad vraagt aandacht voor openbare wegen die door erkende natuur- en bosreservaten en staats- en domeinbossen lopen. De federale wetgeving voorziet in een regeling waarbij de minister van Openbare Werken, de minister bevoegd voor het wegverkeer, de minister van Landbouw en de minister van Landsverdediging onderscheidenlijk de aanvullende reglementen kunnen vaststellen die betrekking hebben op wegen die openstaan voor het openbaar verkeer in staatsbossen, natuur- en bosreservaten, op militaire wegen die voor openbaar verkeer openstaan enz. De Minaraad vindt echter geen bepalingen in het voorontwerpdecreet die hierop betrekking hebben. De Minaraad is de mening toegedaan dat indien een aanvullend verkeersreglement opgesteld wordt voor een gewestelijke, provinciale of gemeentelijke openbare weg die een natuur- of bosreservaat of staats- of domeinbos doorsnijdt, dit alleszins in overleg met de terreinbeheerder moet gebeuren. Bij voorkeur zou het uitvoeringsbesluit hieromtrent een procedure moeten voorzien.

Uniformiteit

De Minaraad kan zich vinden in een versnelde procedure voor de goedkeuring van aanvullende reglementen op gemeentewegen. Ook de mogelijkheid om de bevoegdheid van de gemeenteraad te delegeren naar het college van burgemeester en schepenen is aanvaardbaar voor de Raad. Het voorontwerpdecreet kort deze immers in ten opzichte van de huidige regelgeving in het KB. Een uitvoeringsbesluit zal een model inschrijven voor de aanvullende reglementen, waardoor gestreefd wordt naar uniformiteit. De Raad vraagt hier snel werk van te maken. De Raad vreest dat een model echter te weinig zal aansturen op uniformiteit en vraagt om in de totstandkomingprocedure een mechanisme in te schrijven zodat een toetsing over de gemeente- (en provincie)grenzen heen gebeurt. Dit kan bijvoorbeeld via een verplicht overlegmoment. Een gemeenteweg die door meerdere gemeenten loopt moet immers een zo uniform mogelijk snelheidsregime kennen.

Bevoegdheid voor het opstellen van een aanvullend reglement koppelen aan beheerder van de weg en inschrijven dwingende vraag

De memorie van toelichting geeft aan dat een grotere autonomie van de gemeenten nagestreefd wordt in de voorliggende regelgeving. De artikelsgewijze bespreking van het voorontwerpdecreet duidt aan dat het Vlaamse Gewest aanvullende verkeersreglementen kan uitvaardigen voor de gewest- en de provinciewegen. Door het voorontwerpdecreet krijgt het Vlaamse Gewest voor het eerst de bevoegdheid om aanvullende reglementen voor provinciewegen op te stellen. De gemeenten kunnen

² Van Mierlo, J., et al. , 2002, Invloed van het rijgedrag op de verkeersemisies: kwalificatie en kwantificatie en maatregelen, VUB en TNO. (opdrachtgever: Vlaamse Gemeenschap, AMINAL, afdeling Algemeen Milieu- en Natuurbeleid)

aanvullende verkeersreglementen opstellen voor alle wegen op hun grondgebied, met uitzondering van autosnelwegen. De memorie van toelichting geeft aan dat indien voor een gewestweg twee reglementen worden opgesteld, bv. één vanuit het Vlaamse Gewest en één op initiatief van de gemeente op wiens grondgebied de gewestweg ligt, het verkeersreglement van de hogere overheid uiteraard voorrang heeft. De Minaraad meent dat dit de eenvoud van de regelgeving niet ten goede komt. De Minaraad stelt voor om de bevoegdheid voor het opstellen van een aanvullend verkeersreglement te koppelen aan de verantwoordelijkheid voor het beheer van de weg. De Raad ziet dit als hoofdregel, waarop wel een afwijking wordt voorzien (zie lager).

De Minaraad stelt zich de vraag waarom provincies geen initiatiefrecht krijgen om aanvullende verkeersreglementen op te stellen, terwijl ze wel als beheerder van de provinciewegen optreden, ook voor de uitvoering van aanvullende reglementen. Volgens artikels 8 en 9 van het voorontwerpdecreet moeten de provincies wel instaan voor het aanbrengen en onderhouden van de verkeerstekens, die het aanvullend reglement moeten communiceren. Bovendien worden de kosten toegerekend aan de wegbeheerder; voor provinciewegen zijn dit dus de provincies. Aangezien aanvullende reglementen een belangrijk instrument kunnen zijn om uitvoering te geven aan mobiliteitsplannen, lijkt het logisch dit recht ook toe te kennen aan provincies, ter uitvoering van de gemeentelijke mobiliteitsplannen die zij mee begeleid hebben.

De Minaraad stelt voor een afwijkingsbepaling op te stellen die een beperkte procedure inschrijft, waardoor gemeenten en provincies de mogelijkheid krijgen om het Vlaamse Gewest (dwingend) te vragen een aanvullend reglement voor een gewestweg op te stellen. Deze procedure hoeft niet zwaar te zijn, een aangetekend schrijven of een overlegmoment kan voldoende uitsluitsel geven. Indien het Vlaamse Gewest niet binnen afzienbare tijd gevolg geeft aan de vraag, komt het initiatiefrecht tot het opstellen van een aanvullend reglement bijgevolg toe aan de vrager, namelijk de gemeente of de provincie. Een gelijkaardig systeem kan voorzien worden voor provinciewegen, waarbij gemeenten de 'dwingende vraag' aan provincies kunnen stellen. Deze aanvullende reglementen dienen dan ter goedkeuring voorgelegd te worden aan de Vlaamse Regering (of aan de provincie). Door deze 'uitzonderingsbepaling' in te schrijven kan bijvoorbeeld vermeden worden dat een hoogstnoodzakelijk aanvullend reglement voor een gewestweg niet opgesteld wordt, omwille van gebrek aan tijd of mankracht op niveau van het Vlaamse Gewest.

Het voorgestelde systeem hoeft geen afbreuk te doen aan de artikels 8 tot en met 11, waarin bepaald wordt dat de wegbeheerder verantwoordelijk is voor het plaatsen van de verkeerstekens, onafhankelijk van de uiteindelijke initiatiefnemer voor het aanvullend reglement. Wel pleit de Raad ervoor om elke beheerder het initiatiefrecht op de wegen onder zijn beheer te geven.

Administratieve boetes, indien juridisch mogelijk, ook uitbreiden naar gemeentewegen

De Minaraad staat in het algemeen positief ten aanzien van het systeem van administratieve boetes, maar benadrukt dat de politiediensten in eerste instantie hun rol moeten blijven spelen. De Raad mist echter nog een onderdeel in de uitwerking van de regelgeving. Zo wordt nergens ingegaan op de situatie waarin het openbaar ministerie nalaat (bijvoorbeeld wegens te hoge werkdruk) om binnen de 60 dagen zijn beslissing kenbaar te maken. Bovendien moet het kostenplaatje voor het opzetten van de administratieve opvolging onderzocht en afgewogen worden tegenover de bijkomende opbrengsten en meerwaarden.

Bovendien pleit de Raad ervoor om het systeem uit te breiden naar de gemeentewegen, indien dit juridisch gezien mogelijk is. De memorie van toelichting stelt immers zeer

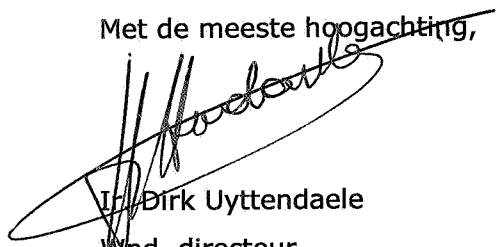
terecht vast dat het er voor een weggebruiker niet toe doet op welke wijze hem/haar een snelheidsregime of beperking wordt opgelegd, hetzij door een aanvullende verkeersreglement, hetzij door een algemeen geldend verkeersreglement. Indien deze redenering doorgetrokken wordt, zou het niet logisch zijn dat een overtreder op een gewest- of op een provincieweg wél kans loopt op een administratieve boete voor een overtreding en niet op een gemeenteweg. De Minaraad stelt voor een oplossing te zoeken voor deze discrepantie zodat ook overtreeders op een gemeenteweg kans lopen op een administratieve boete.

De Minaraad vraagt een extra verduidelijking over de aanwending van inkomsten van de administratieve boetes. Indien de administratieve boetes op termijn de overhand zouden krijgen, dan worden boetegelden afgeroomd uit het Verkeersveiligheidsfonds (federaal fonds). Indien het systeem van administratieve boetes uitgebreid wordt naar gemeentewegen en indien het voorstel van de Minaraad gevolgd wordt om ook provincies bevoegdheid te geven, kan men overwegen om de opbrengsten van de administratieve boetes te laten terugvloeien naar gemeenten of provincies. Dit op voorwaarde dat het systeem juridisch mogelijk is en niet conflicteert met de bevoegdheidsverdelingen tussen de Vlaamse en de federale overheid.

De Minaraad heeft er begrip voor dat de hoogte van de administratieve boetes gestoeld is op de minimumtarieven van de strafrechtelijke boetes. De Raad wenst aan te stippen dat deze administratieve boetes echter geen vrijheid laten om de 'ernst' van de overtreding in rekening te nemen, zoals bij strafrechtelijke boetes wel het geval is.

Het ABVV, het ACV, de ACLVB, de Boerenbond, de UNIZO en het VOKA-Vlaams Economisch Verbond onthouden zich bij dit briefadvies. Zij brengen advies uit via de SERV.

Met de meeste hoogachting,

Dirk Uyttendaele

Wnd. directeur

i.o.v. Hubert David

Voorzitter Minaraad

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

Brussel, 12 september 2007
50/EP/kv/bfadvWegverkeer

Aan mevr. Kathleen Van Brempt
Vlaams Minister van Mobiliteit, Sociale Economie
en Gelijke Kansen
Koolstraat 35

1000 BRUSSEL

Betreft: Adviesvraag voorontwerp van decreet betreffende de aanvullende reglementen op het wegverkeer.

Mevrouw de Minister,

Bij brief van 24 juli '07 vroeg u de SERV om advies betreffende bovenvermelde aangelegenheid.

De raad staat positief tegenover de algemene strekking van het voorgelegde decreet en ziet daarin een verdere stap in de uitwerking van een eigen Vlaams beleid t.a.v. de verkeersregelgeving.

In het bijzonder ondersteunt de SERV de voorgenomen instelling van een centrale gegevensbank. Dit kan een belangrijk instrument worden voor het toekomstig beleid. Aanvullend wenst de raad wel een tweetal aanbevelingen te doen.

Wij hebben de eer, Mevrouw de Minister, u hierbij het advies van de SERV over te maken.

Pieter Kerremans
administrateur-generaal

Met de meeste hoogachting,

Caroline Copers
voorzitter

Sterk door overleg

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

Brussel, 12 september 2007

070913_Advies_aanvullende reglementen wegverkeer

Advies

Voorontwerp van decreet over aanvullende reglementen op het wegverkeer

Samenvatting en krachtlijnen van het advies

De minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen heeft op 24 juli 2007 de SERV om een advies gevraagd over een voorontwerpdecreet betreffende de aanvullende reglementen op het wegverkeer. Dit voorontwerpdecreet werd principieel door de Vlaamse regering goedgekeurd op 20 juli 2007.

De raad staat positief tegenover de algemene strekking van het voorgelegde decreet en ziet daarin een verdere stap in de uitwerking van een eigen Vlaams beleid t.a.v. de verkeersreggeving. In het bijzonder ondersteunt de SERV de voorgenomen instelling van een centrale gegevensbank. Dit kan een belangrijk instrument worden voor het toekomstig beleid.

Spijts deze algemene positieve beoordeling dringt de raad wel aan op een meer expliciete motivering en toetsing van twee elementen.

In eerste instantie wordt de invoering van administratieve geldboetes voor overtredingen van aanvullende reglementen op gewest- of provinciewegen (in geval het Openbaar Ministerie afziet van strafvervolging of minnelijke schikking) nauwelijks of niet gemotiveerd, niettegenstaande dit een belangrijke nieuwigheid is. Een meer expliciete motivering is aangewezen.

Verder is bij de voorbereiding en de toetsing van dit decreet – in het bijzonder in het kader van de RIA – geen enkele aandacht besteed aan de relatie tussen het beleid inzake aanvullende verkeersreglementen en de problematiek van de stadsdistributie. De SERV rekent er op dat bij de concrete uitwerking van het decreet in uitvoeringsbesluiten (in het bijzonder de modelreglementen) daar voldoende aandacht zal voor zijn met inbegrip van voldoende overleg met de betrokken actoren.

Advies

1. Inleiding

Op 24 juli 2007 heeft de Vlaamse minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen de SERV om een advies gevraagd over een voorontwerp van decreet over de aanvullende reglementen op het wegverkeer. De regering heeft het voorontwerp principieel goedgekeurd op 20 juli 2007. Samen met het voorontwerp zelf en met de memorie van toelichting is ook de RIA aan de SERV meegedeeld. Het advies werd gevraagd binnen de dertig dagen. In samenwerking met het kabinet van de minister is deze termijn omwille van de vakantieperiode verlengd.

De directe aanleiding voor dit voorontwerpdecreet is een beslissing van de federale regering om artikel 3 van de wet van 20 juli 2005 tot wijziging van de gecoördineerde wetten op de politie over het wegverkeer in uitvoering te stellen vanaf 1 januari 2008¹. Dit artikel schaft in hoofde van de federale overheid een aantal bepalingen uit de verkeerswet af, meer in het bijzonder de regeling die van toepassing is voor de goedkeuring van aanvullende reglementen op het wegverkeer opgemaakt door de gemeenten. Die afschaffing heeft o.m. als gevolg dat vanaf 1 januari 2008 de federale overheid niet langer toezicht zal uitoefenen op de aanvullende reglementen die de gemeenten uitvaardigen. De federale overheid heeft die beslissing genomen nadat het Grondwettelijk Hof eerdere wetswijzigingen van de federale overheid op dat vlak had vernietigd en had bepaald dat de bevoegdheden t.a.v. de aanvullende reglementen op het wegverkeer aan de gewesten toebehoren.

Het decreet moet voor de nodige juridische basis zorgen om in Vlaanderen deze bevoegdheid vanaf volgend jaar uit te oefenen. Maar daarnaast mikt de regering ook expliciet op een modernisering van de regelgeving t.a.v. de aanvullende reglementen.

Sedert 1 oktober 2006 is het decreet van 7 juli 2006 op de Mobiliteitsraad van Vlaanderen (MORA) in werking en op 15 juni 2007 heeft de regering de leden van de MORA benoemd. Formeel moet dit voorontwerpdecreet ter advies worden voorgelegd aan de MORA. Rekening houdend met het feit dat pas midden september 2007 de MORA effectief operationeel zal zijn heeft de regering het voorontwerpdecreet uitsluitend ter advies voorgelegd aan de SERV en de MiNa-raad.

De SERV heeft er begrip voor dat voorlegging aan de MORA zou leiden tot verdere vertraging in de besluitvorming. In het licht daarvan hebben de sociale partners beslist om over deze aangelegenheid op korte termijn een advies uit te brengen binnen het kader van de SERV.

¹ Via het KB van 8 juni 2007 (gepubliceerd in het BS van 27 juni 2007).

2. Beoordeling van het voorontwerpdecreet

2.1. Korte samenvatting van het voorontwerpdecreet

In de bestaande regeling worden aanvullende reglementen op gewestwegen vastgesteld door het gewest. De gemeenteraden stellen de aanvullende reglementen vast voor de lokale en provinciale wegen, ze moeten dat wel ter goedkeuring voorleggen aan de federale minister. De gemeenteraden kunnen ook aanvullende reglementen vaststellen voor gewestwegen op hun grondgebied, met uitzondering van autosnelwegen. Ze hebben daarvoor wel een goedkeuring nodig van het gewest. Met het oog op de bevordering van het openbaar vervoer (beter doorstroming) is er binnen het Vlaamse gewest een regeling voorzien waarin het gewest de gemeenten kan verzoeken om te beraadslagen over een voorstel van aanvullende reglementen (geregeld in het decreet van 20 april 2001 over de organisatie van het personenweg over de weg). In de huidige regeling is er niets voorzien voor opvolging van de aanvullende reglementen, noch voor de bevordering van een eenvormige aanpak op gemeentelijk niveau.

De voorgestelde regeling voert een aantal nieuwigheden in voor de aanvullende reglementen. Deze aanvullende reglementen brengen aanpassingen aan bij de algemene (vooralsnog) federale algemene verkeersreglementering. Deze aanpassingen zijn gericht op “plaatselijke of bijzondere omstandigheden ter verzekering van de veiligheid en de vlotheid van het verkeer”. De procedure voor de aanvullende reglementen is verplicht voor alle blijvende of periodieke verplichtingen die opgelegd worden aan de weggebruikers (met uitzondering van gevaarsborden) en ze moeten vastgesteld worden volgens een door de Vlaamse regering opgemaakt model en uiteraard niet in tegenspraak zijn met de algemene reglementering.

De Vlaamse regering stelt de aanvullende reglementen voor de gewest- en provinciewegen vast (dat laatste is een nieuwigheid). Tenzij het over autosnelwegen gaat worden de betrokken gemeenten daarvan in kennis gesteld. Gemeenteraden (en eventueel met delegatie aan het college) kunnen ook aanvullende reglementen vaststellen voor gewest- en provinciewegen en uiteraard voor hun eigen lokale wegen. Over autosnelwegen hebben ze geen enkele bevoegdheid. Wanneer die aanvullende reglementen betrekking hebben op gewest- of provinciewegen moeten zij goedgekeurd worden door de Vlaamse regering, die overigens wijzigingen kan aanbrengen of zelfs de voorstellen kan vervangen door eigen beslissingen. Gemeentelijke aanvullende reglementen die uitsluitend betrekking hebben op lokale wegen moeten enkel meegedeeld worden aan de Vlaamse regering. Alle aanvullende reglementen zullen opgenomen worden in een gegevensbank die o.m. moet uitgroeien tot een volwaardige snelheidsbank.

Het voorgelegde decreet regelt ook de bekendmaking van de aanvullende reglementen aan de weggebruikers via verkeerstekens en de verantwoordelijkheid daarbij van de verschillende wegbeheerders.

Nieuw is ook de invoering van administratieve geldboetes (maximum 250 euro) bij overtredingen op gewest- en provinciewegen. De administratieve geldboetes kunnen alleen effectief worden toegepast voor zover het Openbaar Ministerie afziet van strafvervolging of minnelijke schikking. Het decreet regelt de vaststellingsprocedure voor de overtredingen en de procedure voor invordering van de administratieve geldboetes.

2.2. Algemene beoordeling

De SERV beoordeelt de doelstellingen en de algemene inhoud van het voorgelegde decreet positief. De raad neemt daarbij in het bijzonder volgende elementen in overweging.

1. Een decretale regeling van de aanvullende verkeersreglementen is onvermijdelijk met het oog op een verantwoorde taakverdeling tussen de gewestelijke en de lokale overheden. Bovendien zet de Vlaamse regering met dit decreet een verdere stap in de richting van een eigen Vlaams beleid t.a.v. de verkeersreggeving en verkeersveiligheid in het bijzonder. Dat wordt expliciet positief beoordeeld door de sociale partners.
2. De noodzaak aan aanvullende reglementen heeft hoofdzakelijk te maken met de aanpassing aan lokale omstandigheden. Het is dan ook logisch dat het voorgelegde decreet de autonomie van de gemeenten bevestigt en versterkt.
3. De intentie om via een model van aanvullende reglementen een grotere eenvormigheid te bereiken in de lokale initiatieven is een belangrijk element.
4. De oprichting van een centrale gegevensbank waarin alle aanvullende reglementen zijn opgenomen kan een bijzonder nuttig instrument worden voor de opvolging van het verkeersbeleid.
5. De nieuwe regeling t.a.v. de gemeentelijke bevoegdheid (in het bijzonder voor aanvullende reglementen op gemeentelijke wegen en de mogelijke delegatie aan het college) is niet alleen juridisch sluitend, maar kan ook leiden tot administratieve vereenvoudiging.

Op grond van deze overwegingen brengt de SERV een algemeen positief advies uit over het voorgelegde decreet.

2.3. Bijkomende aanbevelingen

Aanvullend op de algemeen positieve beoordeling wenst de raad nog twee aanbevelingen te formuleren. De SERV verwacht dat de regering bij de voorleggen van het decreet in het parlement en bij de voorziene uitvoeringsbesluiten rekening houdt met deze aanbevelingen.

In eerste instantie stelt de SERV vast dat het decreet de mogelijkheid van administratieve geldboetes invoert voor overtredingen van aanvullende reglementen op gewest- of provinciewegen. De eventuele administratieve geldboetes kunnen enkel toegepast worden bij ontstentenis van een strafvervolgning of minnelijke schikking.

Noch in de memorie van toelichting, noch in de RIA wordt de invoering van administratieve geldboetes voor overtredingen op de verkeersregeling echter expliciet gemotiveerd. De SERV is van oordeel dat een dergelijke expliciete motivering wel degelijk op zijn plaats is zodat op die manier ook meer inzicht wordt gegeven in de beleidsintenties van de regering ter zake.

Bijkomend vraagt de SERV zich overigens af of de voorgestelde regeling voldoende juridisch sluitend is. De administratieve geldboete kan volgens artikel 18 § 1 pas opgelegd worden na kennisgeving door het Openbaar Ministerie over het gevolg dat aan het proces-verbaal wordt gegeven. Die kennisgeving moet gebeuren binnen de 60 dagen na ontvangst van het proces-verbaal (artikel 17). Wat gebeurt er indien het Openbaar Ministerie deze termijn niet respecteert?

Ten tweede instantie stelt de SERV vast dat bij de voorbereiding van dit decreet geen aandacht werd besteed aan het belang dat de regeling voor de aanvullende verkeersreglementen kan hebben voor de problematiek van de stadsdistributie. Deze thematiek blijft volledig buiten beeld niettegenstaande de impact van lokale regelgeving voor een vlotte, veilige en leefbare distributie van goederen in een stedelijke omgeving van groot belang is. Versnippering moet vermeden worden. Het voorgelegde decreet voorziet de mogelijkheid om via modelreglementen ten behoeve van de gemeentelijke initiatieven eenvormigheid te realiseren. De SERV hoopt dat die mogelijkheid bij de uitwerking van de modelreglementen op gewestelijk niveau aangegrepen wordt om dit thema expliciet aan de orde te stellen en daarover ruim overleg te voeren met de betrokken economische actoren.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

van 18 september 2007

SG

KONINKRIJK BELGIË
-----ADVIES 43.437/AV
VAN 18 SEPTEMBER 2007VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, algemene vergadering van de afdeling wetgeving, op 24 juli 2007 door de Vlaamse minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen verzocht haar, binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot 1 oktober 2007, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "betreffende de aanvullende reglementen op het wegverkeer", heeft het volgende advies gegeven:

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

1.1. Het voor advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe een kader uit te werken voor de gewestelijke en gemeentelijke aanvullende reglementen op het wegverkeer.

Onder een aanvullend reglement dient volgens het voorontwerp te worden verstaan, een "reglement tot aanpassing van de algemene reglementering betreffende de politie op het wegverkeer aan de plaatselijke of bijzondere omstandigheden ter verzekering van de veiligheid en de vlothed van het verkeer op de openbare weg" ⁽¹⁾.

1.2. De ontworpen regeling komt in grote lijnen neer op wat volgt.

In hoofdstuk I wordt bepaald dat het ontwerp een gewestaangelegenheid regelt en worden een aantal begrippen gedefinieerd die verder in het ontwerp worden gebruikt. Daarnaast bevat dit hoofdstuk een regeling betreffende verkeerstekens die blijvende of periodieke verplichtingen opleggen aan de weggebruikers en wordt erin bepaald dat de aanvullende reglementen zullen moeten worden opgesteld overeenkomstig het door de Vlaamse Regering vastgestelde model.

Hoofdstuk II regelt de totstandkoming van de aanvullende reglementen.

De aanvullende reglementen betreffende de gewestwegen en de provinciewegen worden vastgesteld door de Vlaamse Regering.

De gemeenteraad kan aanvullende reglementen vaststellen voor wegen die op het grondgebied van de gemeente liggen, met uitzondering van de autosnelwegen. Die aanvullende reglementen moeten ter goedkering worden voorgelegd aan de Vlaamse Regering als ze betrekking hebben op gewestwegen en provinciewegen, en de Vlaamse Regering kan die reglementen in voorkomend geval "goedkeuren- of afkeuren, wijzigen of door haar eigen beslissing vervangen". De andere gemeentelijke aanvullende reglementen moeten slechts aan de Vlaamse Regering worden meegedeeld.

⁽¹⁾ Artikel 2, 1°, van het voorontwerp van decreet.

GA

43.437/AV

Hoofdstuk III regelt de bekendmaking van de aanvullende reglementen.

In hoofdstuk IV wordt onder meer de straf voor overtreding van de aanvullende reglementen bepaald en wordt voorzien in de mogelijkheid om een administratieve geldboete op te leggen aan de overtreder van een aanvullend reglement dat van toepassing is op een gewestweg of een provincieweg.

Hoofdstuk V handelt over de opsporing en vaststelling van de overtredingen van een aanvullend reglement en bevat regels in verband met de strafvordering en de burgerlijke vordering.

Hoofdstuk VI bepaalt de procedure voor het opleggen van een administratieve geldboete.

Hoofdstuk VII bepaalt dat de aanvullende reglementen worden opgenomen in een gegevensbank.

Hoofdstuk VIII voorziet in de opheffing van de artikelen 2 tot 6 en 17 van de wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd op 16 maart 1968 (hierna: de wegverkeerswet) en van enkele bepalingen in artikel 12 van diezelfde wet.

Ten slotte regelt hoofdstuk IX de inwerkingtreding van het decreet dat thans in ontwerpvorm voorligt.

BEVOEGDHEID VAN HET VLAAMSE GEWEST

2. Volgens de memorie van toelichting is de ontworpen regeling een gevolg van de vernietiging door het Grondwettelijk Hof bij arrest nr. 174/2004 van 3 november 2004, van de artikelen 2, 3 en 4 van de wet van 7 februari 2003 houdende verschillende bepalingen inzake verkeersveiligheid, welke in de wegverkeerswet de artikelen 2 en 3 had vervangen en artikel 2*bis* van die wet had opgeheven. Die artikelen 2, 2*bis* en 3 bevatten onder meer een regeling betreffende aanvullende reglementen welke de bevoegde ministers en gemeenten kunnen vaststellen om de verkeersreglementering aan te passen aan de plaatselijke of bijzondere omstandigheden.

.../...

GA

43.437/AV

Blijkens diezelfde memorie volgt uit het arrest nr. 174/2004 dat "de aanvullende [verkeers]reglementen tot de bevoegdheid [behoren] van de gewesten" en dat de federale overheid in die aangelegenheid voortaan niet meer normerend kan optreden. Dienaangaande wordt het volgende vooropgesteld:

"Het Arbitragehof overwoog dat, de aanvullende reglementen, in tegenstelling tot de algemene reglementen, een bijzonder toepassingsgebied hebben en er toe strekken de verkeersreglementering aan te passen aan de plaatselijke of bijzondere omstandigheden. Volgens het Arbitragehof kunnen aanvullende verkeersreglementen uit hun aard zelf geen regels van algemene politie bevatten. Om deze reden behoren de aanvullende verkeersreglementen tot de bevoegdheid van de gewesten" ⁽²⁾.

Verder wordt in de memorie benadrukt dat het decreet dat thans in ontwerpvorm voorligt, ertoe strekt in "een aantal instrumenten" te voorzien waardoor het Vlaamse Gewest een eigen beleid kan voeren op het vlak van verkeersveiligheid ⁽³⁾.

De vraag rijst echter of de volledige aangelegenheid van aanvullende verkeersreglementen wel tot de exclusieve bevoegdheid van de gewesten behoort.

3. In het voormelde arrest nr. 174/2004 heeft het Grondwettelijk Hof, na eraan te hebben herinnerd dat de gewesten niet bevoegd zijn voor het aannemen van de regels van de algemene politie en de reglementering op het verkeer en vervoer, en dat tot die regels ook de algemene reglementen behoren die de Koning op grond van artikel 1 van de wegverkeerswet kan vaststellen, ter zake het volgende overwogen:

"B.5.2. Naast de machtiging tot het vaststellen van algemene reglementen voorziet de wegverkeerswet in de mogelijkheid tot het uitvaardigen van aanvullende reglementen. Zo belast artikel 2 bijvoorbeeld de gemeenteraden ermee reglementen vast te stellen die enkel gelden voor de op het grondgebied van hun gemeente gelegen openbare wegen. De artikelen 2, 2*bis* en 3 van de wegverkeerswet maken deel uit van hoofdstuk II, « Aanvullende reglementen ».

De aanvullende reglementen hebben aldus een bijzonder toepassingsgebied en strekken ertoe de verkeersreglementering aan te passen aan de plaatselijke of

⁽²⁾ Memorie van toelichting, p. 1.

⁽³⁾ Memorie van toelichting, p. 4.

GA

43.437/AV

bijzondere omstandigheden. Uit hun aard zelf kunnen aanvullende verkeersreglementen geen regels van algemene politie bevatten.

B.5.3. Daaruit volgt dat de in de artikelen 2, *2bis* en 3 van de wegverkeerswet bedoelde aanvullende verkeersreglementen, in zoverre zij op de in B.4.1 vermelde aangelegenheden betrekking hebben, tot de bevoegdheid van de gewesten behoren. De bestreden bepalingen van de wet van 7 februari 2003, die de artikelen 2, *2bis* en 3 van de wegverkeerswet in hun geheel vervangen of opheffen, zonder rekening te houden met de gewestbevoegdheid inzake natuurbehoud, landbouw, openbare werken en vervoer, schenden derhalve de bevoegdheidverdelende regels"⁽⁴⁾.

Het genoemde arrest verschaft geen volledige duidelijkheid omtrent de omvang van de erin omschreven gewestbevoegdheid.

Een geïsoleerde lezing van overweging B.5.2. kan inderdaad de indruk geven dat de gewesten met uitsluiting van de federale overheid, bevoegd zijn voor de aangelegenheid van de aanvullende verkeersreglementen zoals bedoeld in de wegverkeerswet.

Uit de overwegingen B.5.2 en B.5.3, gelezen in hun onderlinge samenhang, meent de Raad van State evenwel te kunnen afleiden dat de gewesten slechts een bijkomende bevoegdheid inzake aanvullende verkeersreglementen hebben wanneer die bevoegdheid kan worden gekoppeld aan een aangelegenheid waarvoor ze bevoegd zijn⁽⁵⁾. Daaruit volgt dat de federale overheid bevoegd is gebleven betreffende de aanvullende verkeersreglementen die betrekking hebben op federaal gebleven bevoegdheden. De bevoegdheid om aanvullende verkeersreglementen uit te vaardigen, is bijgevolg een bijkomende bevoegdheid die steeds moet kunnen worden gekoppeld aan een hoofdbevoegdheid.

4. Enkele van deze hoofdbevoegdheden welke aan de gewesten zijn toegewezen, zijn "de wegen en hun aanhorigheden" (artikel 6, § 1, X, eerste lid, 1°) en "het juridisch stelsel van de land- en waterwegen, welke ook de beheerder ervan zij, met

⁽⁴⁾ Grondwettelijk Hof, nr. 174/2004, 3 november 2004.

⁽⁵⁾ De bevoegdheden waarop die aanvullende verkeersreglementen betrekking kunnen hebben en die door het Grondwettelijk Hof worden vermeld, zijn die welke worden bedoeld in artikel 6, § 1, III, 4°, V, en X, eerste lid, 1°, *2°bis* en 8°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

GA

43.437/AV

uitzondering van de spoorwegen beheerd door de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen" (artikel 6, § 1, X, eerste lid, 2° *bis*).

De bevoegdheid van de gewesten op het vlak van de wegenis is een bevoegdheid die de gehele wegenis omvat ⁽⁶⁾.

Die bevoegdheid moet worden begrepen als een beheersbevoegdheid in de ruime zin, die niet beperkt is tot de zuiver patrimoniale aspecten van de wegen en hun aanhorigheden ⁽⁷⁾. In de uitoefening hiervan kunnen de gewesten onder meer normen aannemen ter bescherming van de wegeninfrastructuur, o.m. ter bestrijding van de schade aan die infrastructuur ⁽⁸⁾.

Uit artikel 6, § 1, X, eerste lid, 1° en 2° *bis*, van de voornoemde bijzondere wet van 8 augustus 1980 volgt dat de regeling van de wegen en hun aanhorigheden principieel tot de bevoegdheid van de gewesten behoort.

Op grond van die bevoegdheid kunnen de gewesten het "beheer" van de wegenis regelen, in de ruime zin van het woord. Gelet op de hieruit voortvloeiende beleidsruimte, kunnen zij de hun toegewezen bevoegdheid uitoefenen voor het geheel van de wegen, met inbegrip van de "niet-gewestwegen", en dit bij wijze van een algemeen reglement, of voor een welbepaalde weg, bij wijze van een bijzonder reglement.

⁽⁶⁾ Verslag over het voorstel dat geleid heeft tot de bijzondere wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur, *Parl. St.*, Senaat, 1992-93, nr. 558/5, p. 412; Grondwettelijk Hof, nr. 172/2006, 22 november 2006, B.5.

⁽⁷⁾ Memorie van toelichting bij het ontwerp dat geleid heeft tot de bijzondere wet van 8 augustus 1988 tot wijziging van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, *Parl. St.*, Kamer, B.Z. 1988, nr. 516/1, p. 13; verslag over het voorstel dat geleid heeft tot de bijzondere wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur, *Parl. St.*, Senaat, 1992-93, nr. 558/5, p. 412; Grondwettelijk Hof, nr. 5/96, 18 januari 1996, B.1.1; Grondwettelijk Hof, nr. 91/2000, 13 juli 2000, B.3.1; Grondwettelijk Hof, nr. 127/2000, 6 december 2000, B.10.2; Grondwettelijk Hof, nr. 174/2004, 3 november 2004, B.4.1.

⁽⁸⁾ Grondwettelijk Hof, nr. 127/2000, 6 december 2000, B.10.2.

GA

43.437/AV

5. In de uitoefening van hun bevoegdheid kunnen de gewesten echter geen maatregelen nemen die behoren tot de bevoegdheid van de federale overheid ⁽⁹⁾.

5.1. Wat het uitoefenen van hun beheersbevoegdheid inzake de wegen en hun aanhorigheden betreft, moet in dit verband worden gewezen op artikel 6, § 4, 3°, van de voornoemde bijzondere wet van 8 augustus 1980, dat luidt als volgt:

"De Regeringen worden betrokken bij:

(...)

- 3° het ontwerpen van de regels van de algemene politie en de reglementering op het verkeer en vervoer, alsook van de technische voorschriften inzake verkeers- en vervoermiddelen;"

Uit die bepaling volgt dat de bevoegdheid van de gewesten inzake het beheer van de wegenis niet omvat het aannemen van de regels van de algemene politie en de reglementering op het verkeer en het vervoer ⁽¹⁰⁾, noch het aannemen van de technische voorschriften inzake verkeers- en vervoermiddelen ⁽¹¹⁾.

5.2. Volgens de parlementaire voorbereiding van artikel 6, § 4, 3°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 heeft de "algemene politie (van het verkeer)" betrekking op de politiereglementen van toepassing op de verschillende vervoerswijzen. Wat de wegen betreft, gaat het in het bijzonder om "de politie over het wegverkeer" ⁽¹²⁾.

⁽⁹⁾ Grondwettelijk Hof, nr. 5/96, 18 januari 1996, B.2; R.v.St., afd. wetg., advies 29.406/VR van 15 maart 2000, *Parl. St.*, Vl. Parl., 1999-2000, nr. 402/1, (13), 16. Vergelijk ook, wat de regeling van de waterwegen en hun aanhorigheden betreft, met advies van de afdeling wetgeving 36.112/3 van 27 april 2004 over een ontwerp dat het besluit van de Vlaamse regering van 18 november 2005 tot vaststelling van het scheepvaartreglement voor het kanaal Brussel-Schelde is geworden (B.S., 23 maart 2006).

⁽¹⁰⁾ Grondwettelijk Hof, nr. 5/96, 18 januari 1996, B.2; Grondwettelijk Hof, nr. 68/96, 28 november 1996, B.10.2; Grondwettelijk Hof, nr. 2/97, 16 januari 1997, B.4.2.

⁽¹¹⁾ Grondwettelijk Hof, nr. 127/2000, 6 december 2000, B.10.3.

⁽¹²⁾ Memorie van toelichting bij het ontwerp dat geleid heeft tot de bijzondere wet van 8 augustus 1988, *Parl. St.*, Kamer, B.Z. 1988, nr. 516/1, p. 21. Zie Grondwettelijk Hof, nr. 5/96, 18 januari 1996, B.1.2; Grondwettelijk Hof, nr. 2/97, 16 januari 1997, B.4.2; Grondwettelijk Hof, nr. 91/2000, 13 juli 2000,

.../...

GA

43.437/AV

Zo is de federale overheid bevoegd voor het vaststellen van regels die onder meer de wegen definiëren en die de categorieën van gebruikers definiëren die al dan niet de wegen mogen gebruiken ⁽¹³⁾.

De "reglementering van het verkeer" heeft betrekking op het verloop van het verkeer in zijn geheel, en is erop gericht dat verkeer vlot en zonder gevaar voor anderen te organiseren, alsmede het ontstaan van gevaarlijke situaties te vermijden ⁽¹⁴⁾.

De bevoegdheid inzake de algemene politie (van het verkeer) en de reglementering van het verkeer is dan de bevoegdheid om de ordening van het wegverkeer op zich te regelen ⁽¹⁵⁾.

6. Uit wat voorafgaat meent de Raad van State te kunnen afleiden dat de bevoegdheidsverdeling tussen de federale overheid en de gewesten, wat de aanvullende verkeersreglementen betreft, als volgt moet worden opgevat.

6.1. De federale overheid is bevoegd voor het vaststellen van de regels die gericht zijn op het wegverkeer in zijn geheel, en meer algemeen voor de goede coördinatie van alle "activiteiten" ten aanzien van het vlotte en veilige verkeer op de wegen.

Ook blijft de federale overheid bevoegd om in de aangelegenheid van de aanvullende verkeersreglementen regelend op te treden in het kader van haar bevoegdheid.

B.3.1.

⁽¹³⁾ Grondwettelijk Hof, nr. 68/96, 28 november 1996, B.10.4.

⁽¹⁴⁾ Grondwettelijk Hof, nr. 2/97, 16 januari 1997, B.4.3.

⁽¹⁵⁾ Zoals opgemerkt in het voornoemd advies 36.112/3, worden in de praktijk de begrippen "algemene politie (van het verkeer)" en "reglementering van het verkeer" als één begrip gezien en spreekt men vaak van "de verkeersregels" (vgl. Grondwettelijk Hof, nr. 2/97, 16 januari 1997, B.4.3) of "de regels van politie over het wegverkeer" (vgl. Grondwettelijk Hof, nr. 68/96, 28 november 1996, B.10.2).

GA

43.437/AV

6.2. Rekening houdend met de regels waarvan gewag wordt gemaakt in nr. 6.1, eerste alinea, zijn de gewesten bevoegd voor het regelen van de aangelegenheid betreffende de aanvullende verkeersreglementen die betrekking hebben op de gewestbevoegdheden, inzonderheid het beheer van de wegen in de ruime zin, en in het bijzonder voor het vaststellen van regelingen die het gebruik en de bescherming van de wegen beogen.

7. Uit wat voorafgaat volgt dat de hoger geciteerde verklaring in de memorie van toelichting, naar luid waarvan de aangelegenheid betreffende de aanvullende verkeersreglementen in de zin van de verkeerswet niet langer tot de bevoegdheid van de federale overheid behoort, maar wel tot de exclusieve bevoegdheid van de gewesten, dan ook berust op een verkeerde lezing van het arrest nr. 174/2004.

Dit blijkt ook uit het advies dat de Raad van State, afdeling wetgeving, heeft gegeven over het ontwerp dat heeft geleid tot de wet van 20 juli 2005 tot wijziging van de gecoördineerde wetten van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer. Uit dit advies volgt dat, hoewel de bevoegdheid inzake aanvullende verkeersreglementen niet meer exclusief aan de federale overheid toebehoort, niettemin die federale overheid nog altijd bevoegd is gebleven om in deze aangelegenheid normerend op te treden en dit in het kader van haar residuaire bevoegdheid inzake de reglementering van het wegverkeer ⁽¹⁶⁾ ⁽¹⁷⁾ ⁽¹⁸⁾.

⁽¹⁶⁾ R.v.St., afd. wetg., advies 38.573/4 van 20 juni 2005, Parl. St., *Kamer*, DOC 51 1428/009, p. 3.

⁽¹⁷⁾ Zo heeft de Raad van State aangenomen dat, wat het wegverkeer betreft, de federale overheid bevoegd is om in de aangelegenheid van de aanvullende verkeersreglementen regelend op te treden, en in het bijzonder die overheid het specifiek goedkeuringstoezicht op de aanvullende gemeentelijke verkeersreglementen kon opheffen wat haar bevoegdheid betreft, en welke tot dan werd uitgeoefend door de federale minister van mobiliteit: *ibidem*, p.3. (Zie artikel 3 van de voornoemde wet van 20 juli 2005).

⁽¹⁸⁾ In dezelfde zin luidt de parlementaire voorbereiding van de voormelde wet van 20 juli 2005 waarmee de federale wetgever is tegemoet gekomen aan het hoger geciteerde arrest nr. 174/2004 van het Grondwettelijk Hof: *Parl. St.*, *Kamer*, DOC 51 1428/010, p. 37, 38 en 47; *Parl. St.*, *Senaat*, DOC nr. 3-1269/2, p. 2.

Ook in advies 41.430/4 van 30 oktober 2006 over een ontwerp dat heeft geleid tot het koninklijk besluit van 9 januari 2007 tot wijziging van het koninklijk besluit van 1 december 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer en van het gebruik van de openbare weg, en dat het uitreiken van een gemeentelijke parkeerkaart regelt "overeenkomstig het door de gemeenteraad vastgestelde reglement"⁽¹⁹⁾, heeft de afdeling wetgeving geen bezwaren geuit tegen het normerend optreden van de federale overheid in die aangelegenheid.

Ten slotte dient nog te worden opgemerkt dat, n.a.v. de "betrokkenheid" met toepassing van artikel 6, § 4, 3°, van de voornoemde bijzondere wet van 8 augustus 1980, onder meer uit het verslag van de voorbereidende vergadering van 6 juni 2005 voor de Interministeriële Conferentie voor Mobiliteit, Infrastructuur en Telecommunicatie over het ontwerp dat heeft geleid tot de voornoemde wet van 20 juli 2005, als uit het verslag van de vergadering van 29 november 2005 ter voorbereiding van de Interministeriële Conferentie voor Mobiliteit, Infrastructuur en Telecommunicatie over het ontwerp dat heeft geleid tot het koninklijk besluit van 8 juni 2007⁽²⁰⁾, blijkt dat de gewesten terzake de bevoegdheid van de federale overheid hebben aanvaard.

8. Wat het voor advies voorgelegde voorontwerp van decreet betreft, dient te worden besloten dat, in zoverre het ertoe strekt de volledige aangelegenheid van de aanvullende verkeersreglementen te regelen, het Vlaamse Gewest zijn bevoegdheid overschrijdt.

Ten aanzien van de gemeentelijke aanvullende verkeersreglementen die passen in het bevoegdheidsdomein van de federale overheid, kan het Vlaamse Gewest alleen maar optreden op grond van haar bevoegdheid inzake het gewoon administratief

⁽¹⁹⁾ Artikel 2.51, in fine, van het hoger voornoemde koninklijk besluit van 1 december 1975.

⁽²⁰⁾ Koninklijk besluit van 8 juni 2007 houdende vaststelling van de datum van inwerkingtreding van artikel 3 van de wet van 20 juli 2005 tot wijziging van de gecoördineerde wetten van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer.

toezicht ⁽²¹⁾, in voorkomend geval rekening houdend met het bijzonder administratief toezicht dat door de federale wetgever is georganiseerd ⁽²²⁾.

De conclusie is dan ook dat, zonder zich uit te spreken over eventuele andere opmerkingen waartoe het voorontwerp nog aanleiding kan geven, de ontworpen regeling, in zijn huidige vorm, geen doorgang kan vinden en dat het grondig dient te worden herwerkt alvorens het opnieuw aan de Raad van State voor advies kan worden voorgelegd.

⁽²¹⁾ Zie artikel 7 van de voornoemde bijzondere wet van 8 augustus 1980.

⁽²²⁾ Zie in die zin advies 43.518/AV, waarover de algemene vergadering van de afdeling wetgeving van de Raad van State heden advies geeft over een voorontwerp van decreet "relatif à la tutelle de la Région wallonne sur les règlements complémentaires relatifs aux voies publiques".

43.437/AV

De algemene vergadering van de afdeling wetgeving was samengesteld uit

de Heren	R. ANDERSEN,	eerste voorzitter van de Raad van State,
	M. VAN DAMME,	
	Y. KREINS,	
	Ph. HANSE,	kamervoorzitters,
	J. BAERT,	
	J. SMETS,	
	P. VANDERNOOT,	
	J. JAUMOTTE,	
	B. SEUTIN,	
	W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
	H. COUSY,	
	J. KIRKPATRICK,	
	J. VELAERS,	
	M. RIGAUX,	
	H. BOSLY,	
	G. KEUTGEN,	
Mevrouwen	A. WEYEMBERGH,	assessoren van de afdeling wetgeving,
de Heer	A. BECKERS,	griffier
	M. FAUCONIER,	toegevoegd griffier.

De verslagen werden uitgebracht door de H. J.-L. PAQUET, eerste auditeur, en Mevr. K. BAMS, auditeur.

DE GRIFFIER,

DE EERSTE VOORZITTER,

A. BECKERS

R. ANDERSEN

VOORONTWERP VAN DECREET

van 25 oktober 2007

VOORONTWERP VAN DECREET

betreffende de aanvullende reglementen op het wegverkeer

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

In dit decreet wordt verstaan onder:

- 1° gewestweg: openbare weg die wordt beheerd door het Vlaamse Gewest of een instelling die afhangt van het Vlaamse Gewest;
- 2° autosnelweg: gewestweg die bij de categorie van de autosnelwegen is ingedeeld overeenkomstig artikel 1 van de wet van 12 juli 1956 tot vaststelling van het statuut der autosnelwegen;
- 3° provincieweg: openbare weg die wordt beheerd door de provincie;
- 4° gemeenteweg: openbare weg die wordt beheerd door de gemeente;
- 5° verkeerswet: de gecoördineerde wetten van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer.

HOOFDSTUK II

De aanvullende reglementen op de gewest- en provinciewegen

Artikel 3

De Vlaamse Regering stelt de aanvullende reglementen op de gewest- en provinciewegen vast.

Artikel 4

Onverminderd artikel 3, kan de gemeente aanvullende reglementen vaststellen op de gewest- en provinciewegen die zich op haar grondgebied bevinden, met uitzondering van de autosnelwegen.

De gemeenteraad kan die bevoegdheid toevertrouwen aan het college van burgemeester en schepenen.

Het aanvullend reglement wordt ter goedkeuring voorgelegd aan de Vlaamse Regering.

De gemeente voegt bij haar goedkeuringsaanvraag de locaties waar ze de verkeersborden ter uitvoering van het aanvullend reglement plaatst.

De Vlaamse Regering kan het aanvullend reglement goed- of afkeuren, of door haar eigen beslissing vervangen.

Het aanvullend reglement kan pas in werking treden nadat de Vlaamse Regering de beslissing, vermeld in het vorig lid, heeft genomen.

Als de Vlaamse Regering binnen een termijn van 60 dagen vanaf de kennisgeving van het aanvullend reglement niet heeft beslist, wordt het aanvullend reglement geacht te zijn goedgekeurd.

HOOFDSTUK III

De aanvullende reglementen op de gemeentewegen

Artikel 5

De gemeente deelt de tekst van de aanvullende reglementen op de gemeentewegen mee aan de Vlaamse Regering.

De gemeente voegt bij die mededeling de locaties waar ze de verkeersborden ter uitvoering van het aanvullend reglement plaatst.

HOOFDSTUK IV

De plaatsing en bekostiging van de verkeerstekens

Artikel 6

De verkeerstekens worden geplaatst door de overheid die bevoegd is voor het beheer van de weg.

De kosten, verbonden aan het plaatsen, onderhouden en vernieuwen van de verkeerstekens, worden gedragen door de overheid die ze heeft geplaatst.

Op de bepaling in het vorig lid, gelden de volgende uitzonderingen:

- de kosten, verbonden aan het plaatsen van de inrichtingen voor het op afstand bedienen van de verkeerslichten door de voertuigen van het gemeenschappelijk vervoer, worden gedragen door het Vlaamse Gewest.

De kosten, verbonden aan het onderhouden en vernieuwen van die inrichtingen, worden gedragen door de maatschappij voor gemeenschappelijk vervoer die de Vlaamse Regering heeft aangewezen;

- de kosten van de aanduiding van de verkeersbelemmeringen die de overheid die bevoegd is voor het beheer over de openbare weg, heeft gedaan ingeval degene die de hindernis heeft doen ontstaan nalaat, worden door die laatste gedragen;
- de kosten, verbonden aan het plaatsen, onderhouden en vernieuwen van de verkeerstekens die de voorrang regelen op een kruispunt waar wegen van verschillende wegbeheerders samenkomen, worden gedragen door de hoogste overheid die één of meer dan de samenkomende wegen beheert.

HOOFDSTUK IV

Gegevensbank van de aanvullende reglementen

Artikel 7

De aanvullende reglementen en de locaties van de verkeersborden die ter uitvoering van het aanvullend reglement worden geplaatst, worden opgenomen in een gegevensbank die beheerd wordt door de overheidsdienst die de Vlaamse Regering heeft aangewezen.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels met betrekking tot het beheer en de werking van de gegevensbank.

HOOFDSTUK V

Berekening van de termijnen

Artikel 8

Ten aanzien van de geadresseerde worden de termijnen die beginnen te lopen vanaf de kennisgeving met een aangetekende of gewone brief, berekend vanaf de derde werkdag die volgt op de dag waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd, tenzij de geadresseerde een andere datum kan bewijzen.

HOOFDSTUK VI

Opheffingsbepalingen

Artikel 9

Artikel 3 en 17 van de gecoördineerde wetten van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer worden voor wat betreft het Vlaamse Gewest opgeheven.

HOOFDSTUK VII

Slotbepalingen

Artikel 10

De Vlaamse Regering bepaalt de datum waarop dit decreet in werking treedt.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen,

Kathleen VAN BREMPT

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

van 27 november 2007

SG

KONINKRIJK BELGIË
-----ADVIES 43.779/3
VAN 27 NOVEMBER 2007VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 31 oktober 2007 door de Vlaamse minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen verzocht haar, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "betreffende de aanvullende reglementen op het wegverkeer", heeft, na de zaak te hebben onderzocht op de zittingen van 20 november 2007 en 27 november 2007, het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond ⁽¹⁾, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

Daarnaast bevat dit advies ook een aantal opmerkingen over andere punten. Daaruit mag echter niet worden afgeleid dat de afdeling wetgeving binnen de haar toegemeten termijn een exhaustief onderzoek van het voorontwerp heeft kunnen verrichten.

*
* *

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe een kader uit te werken voor de gewestelijke en gemeentelijke aanvullende reglementen op het wegverkeer. De ontworpen regeling komt in grote lijnen neer op wat volgt:

In hoofdstuk I wordt bepaald dat het decreet dat thans in ontwerpvorm voorligt, een gewestaangelegenheid regelt en worden een aantal begrippen gedefinieerd die verder in het ontwerp worden gebruikt.

In hoofdstuk II wordt de totstandkoming van de aanvullende reglementen op de gewest- en provinciewegen geregeld. Deze worden vooreerst vastgesteld door de Vlaamse Regering. Ook de gemeente kan aanvullende reglementen vaststellen op de gewest- en provinciewegen die op haar grondgebied zijn gelegen, met uitzondering van de autosnelwegen. De gemeenteraad kan deze bevoegdheid toevertrouwen aan het college van burgemeester en schepenen. Deze gemeentelijke aanvullende reglementen worden ter goedkeuring voorgelegd aan de Vlaamse Regering, die ze kan goedkeuren, afkeuren of door haar eigen beslissing vervangen.

⁽¹⁾ Aangezien het gaat om een voorontwerp van decreet, wordt onder "rechtsgrond" de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

In hoofdstuk III wordt de totstandkoming van de aanvullende reglementen op de gemeentewegen geregeld. De gemeente deelt de tekst van deze aanvullende reglementen mee aan de Vlaamse Regering en vermeldt daarbij de locaties waar ze de verkeersborden ter uitvoering van die aanvullende reglementen plaatst.

Hoofdstuk IV bevat de voorschriften in verband met de plaatsing van de verkeerstekens en de bekostiging ervan.

Hoofdstuk IV (lees: hoofdstuk V) bepaalt dat de aanvullende reglementen worden opgenomen in een gegevensbank.

Hoofdstuk V (lees: hoofdstuk VI) bevat een bepaling in verband met de berekening van de termijnen.

Ten slotte zijn in hoofdstuk VI (lees: hoofdstuk VII) de slotbepalingen opgenomen.

VOORAFGAANDE OPMERKING

3. Het voorontwerp is een nieuwe versie van een eerder aan de Raad van State, afdeling wetgeving, voorgelegd voorontwerp van decreet met eenzelfde opschrift. Over dat voorontwerp heeft de Raad van State, zitting houdend in algemene vergadering, op 18 september 2007 advies 43.437/AV gegeven. In dat advies werd de bevoegdheid van de gewesten met betrekking tot de aanvullende reglementen op het wegverkeer onderzocht. Met het thans om advies voorgelegde voorontwerp wordt, volgens de nota aan de leden van de Vlaamse Regering, beoogd gevolg te geven aan de opmerkingen die in dat advies betreffende de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest werden gemaakt.

Het is een vaste adviespraktijk dat de Raad van State, afdeling wetgeving, zich niet uitspreekt over tekstwijzigingen of verduidelijkingen waarmee wordt beoogd gevolg te geven aan in een eerder advies geformuleerde opmerkingen ⁽²⁾. Aangezien de Raad van State zich in het genoemde advies heeft uitgesproken over de bevoegdheid van de gewesten inzake de aanvullende reglementen op het wegverkeer, wordt dit aspect niet meer opnieuw onderzocht en gebeurt het onderzoek van het ontwerp los van deze

⁽²⁾ Zie onder meer advies 43.707/AV tot 43.717/AV van 22 oktober 2007, *Parl. St.*, Kamer, DOC 52 0037/005.

bevoegdheidsvraag. Uit het gegeven dat in het onderhavige advies een opmerking wordt gemaakt over een bepaling, kan bijgevolg niets worden afgeleid omtrent de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest terzake. Om te voldoen aan het bepaalde in artikel 3, § 1, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, dienen het genoemde advies 43.437/AV en de versie van het voorontwerp van decreet waarop dat advies betrekking had, te worden opgenomen in het ontwerp van decreet dat bij het Vlaams Parlement zal worden ingediend.

VORMVEREISTEN

4. Over het ontwerp diende, krachtens artikel 5, § 1, 1°, van het decreet van 7 juli 2006 houdende de oprichting van de Mobiliteitsraad van Vlaanderen, het advies te worden ingewonnen van de in het opschrift van dat decreet genoemde raad. Aan dit vormvereiste werd niet voldaan.

In het advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) van 12 september 2007 wordt dienaangaande aangevoerd dat de Mobiliteitsraad pas midden september operationeel is, terwijl door de gemachtigde wordt opgemerkt dat de Mobiliteitsraad een onderdeel is van de SERV, die reeds een advies heeft uitgebracht.

Geen van deze twee argumenten is evenwel pertinent. Vooreerst is het decreet van 7 juli 2006 sinds 1 oktober 2006 in werking, en dient het te worden toegepast. Tweedens volstaat een advies van de SERV niet nu de Mobiliteitsraad van Vlaanderen een in het licht van zijn opdracht specifieke samenstelling kent.

Er zal derhalve over het ontwerp nog een advies dienen te worden gevraagd aan de Mobiliteitsraad van Vlaanderen. Mocht het vervullen van dit vormvereiste aanleiding geven tot wijzigingen aan het ontwerp, dan dienen die wijzigingen nog om advies te worden voorgelegd aan de Raad van State, afdeling wetgeving.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 4

5. Krachtens artikel 4, § 1, tweede lid, kan de gemeenteraad de bevoegdheid om aanvullende reglementen vast te stellen betreffende de gewest- en provinciewegen,

.../...

met uitzondering van de autosnelwegen, toevertrouwen aan het college van burgemeester en schepenen. Met die bepaling wordt afgeweken van artikel 43, § 2, 2°, van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, krachtens hetwelk het vaststellen van gemeentelijke reglementen juist niet aan dat college kan worden toevertrouwd. Al kan de decreetgever met betrekking tot een specifieke aangelegenheid afwijken van die regel, toch verdient het aanbeveling om in de laatstgenoemde bepaling uitdrukkelijk gewag te maken van die afwijking.

6. In artikel 4, § 2, laatste lid, wordt gebruik gemaakt van de rechtsfiguur van de stilzwijgende goedkeuring wanneer de Vlaamse Regering nalaat binnen een termijn van zestig dagen een beslissing te nemen aangaande het aanvullend reglement dat ter goedkeuring wordt voorgelegd.

Het valt niet te ontkennen dat de verschillende wetgevers een steeds frequenter gebruik maken van het procédé van de stilzwijgende goedkeuring. Een verklaring daarvoor is ongetwijfeld dat het voormelde procédé een middel vormt om de autonomie van de gedecentraliseerde besturen veilig te stellen bij verzuim, onzorgvuldigheid of traagheid van de toezichthoudende overheid ⁽³⁾. De stilzwijgende goedkeuring werd in het verleden dan ook verenigbaar geacht met het in artikel 162 van de Grondwet vervatte autonomiebeginsel, op voorwaarde dat eruit een positief gevolg voortspuit voor het onder toezicht staande bestuur ⁽⁴⁾. De omgekeerde regeling daarentegen, waarbij het stilzitten van de toezichthoudende overheid als een negatief besluit wordt beschouwd, zou wel in strijd komen met het zo-even genoemde autonomiebeginsel ⁽⁵⁾.

⁽³⁾ I. OPDEBEEK, *Rechtsbescherming tegen het stilzitten van het bestuur*, Brugge, 1992, p. 172, nr. 338.

⁽⁴⁾ Zie reeds advies 6909/2 van 13 november 1959 over een amendement op een ontwerp van wet "tot organisatie van de stedenbouw en de ruimtelijke ordening", *Parl. St.*, Senaat, 1959-60, nr. 275, p. 100.

⁽⁵⁾ Zie bijvoorbeeld ook advies 22.820/1 van 14 oktober 1993 over een ontwerp van decreet "houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994", *Parl. St.*, VI. Parl., 1993-94, nr. 415/1, p. 83.

Aan het gebruik van de figuur van de stilzwijgende goedkeuring zijn nochtans ook ernstige nadelen verbonden. De Raad van State, afdeling wetgeving, heeft er reeds eerder op gewezen dat het betrokken procédé "niet mag ontaarden tot een middel voor de toezichthoudende overheden om zich systematisch of willekeurig te onttrekken aan het reële onderzoek van de vraag of de hun onderworpen beslissingen al dan niet voor goedkeuring vatbaar zijn" ⁽⁶⁾.

Het hoeft daarenboven geen betoog dat, in een algemene zin, een expliciete, tijdige beslissing van de toezichthoudende overheid zowel vanuit het oogpunt van de rechtszekerheid, als vanuit het oogpunt van de bewijsvoering, de voorkeur verdient boven een impliciet goedgekeurde beslissing welke er, onder meer, wordt door gekenmerkt dat zij - uiteraard - niet wordt gemotiveerd, noch bekendgemaakt ⁽⁷⁾.

Artikel 5

7. In artikel 5, eerste lid, schrijve men "De gemeente vermeldt in die mededeling" in plaats van "De gemeente voegt bij die mededeling".

Artikel 6

8. Het is niet geheel duidelijk of bij artikel 6 van het ontwerp een algemene regeling wordt ingesteld betreffende het plaatsen van verkeerstekens op de openbare weg en het financieren daarvan, wat uit de algemeenheid van de gebruikte bewoordingen zou kunnen worden afgeleid, dan wel of dat artikel beperkt blijft tot een regeling betreffende het plaatsen van verkeerstekens die voortvloeien uit voorschriften die zijn vervat in de aanvullende reglementen, wat zou kunnen worden afgeleid uit het gegeven dat artikel 6 is opgenomen in een ontwerp waarin in het opschrift enkel gewag wordt gemaakt van "aanvullende reglementen op het wegverkeer".

⁽⁶⁾ Advies 15.666/8 van 27 september 1984 over een ontwerp van decreet "houdende invoering van de hoofdstukken *Ibis* en *Iibis* in titel II van de Gemeentewet", *Parl. St.*, VI. Parl., 1984-85, nr. 321/1, p. 11.

⁽⁷⁾ Advies 28.487/1 van 16 februari 1999 over een voorontwerp van decreet "houdende organisatie van de ruimtelijke ordening", *Parl. St.*, VI. Parl., 1998-99, nr. 1332/1.

In het eerste geval dienen, omwille van de duidelijkheid en de coherentie, alle regels omtrent het plaatsen van verkeerstekens op de openbare weg en het financieren daarvan in het ontwerp te worden opgenomen, en dienen de regels die daaromtrent zijn opgenomen in het koninklijk besluit van 18 maart 1968 tot coördinatie van de wetten betreffende de politie over het wegverkeer, te worden opgeheven voor wat het Vlaamse Gewest betreft. In het tweede geval dient artikel 6 grondig te worden herwerkt, in die zin dat de band met de aanvullende reglementen duidelijker tot uiting komt ⁽⁸⁾.

Slotopmerking

9. Het ontwerp bevat tweemaal een hoofdstuk IV. Het tweede hoofdstuk "IV" en de daarop volgende hoofdstukken V en VI dienen derhalve te worden vernummerd.

⁽⁸⁾ Ook het opschrift van het ontwerp dient in dat geval te worden aangepast.

SG

43.779/3

De kamer was samengesteld uit

de Heren	J. SMETS,	staatsraad, voorzitter,
	B. SEUTIN, W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
	H. COUSY, J. VELAERS,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	G. VERBERCKMOES,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de Mevr. K. BAMS, auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

G. VERBERCKMOES

J. SMETS

ADVIES VAN DE MOBILITEITSRAAD VAN VLAANDEREN

Brussel, 19 december 2007
Advies aanvullende reglementen

Advies

*Voorontwerp van decreet betreffende de aanvullende reglementen op het
wegverkeer en de plaatsing en bekostiging van de verkeerstekens*

Krachtlijnen van het advies

In uitvoering van de wet van 20 juli 2005 tot wijziging van de Wegverkeerswet zal de federale overheid vanaf 1 januari 2008 geen toezicht meer uitoefenen op de aanvullende reglementen die door de gemeenten worden uitgevaardigd. Het voorliggende voorontwerp van decreet reikt een decretaal kader aan voor de aanvullende reglementeringen.

Gelet op de deadline van 1 januari 2008, waarna de gewesten, elk volgens hun eigen modaliteiten, zullen moeten instaan voor de opvolging van de aanvullende reglementen, is het belangrijk dat het Vlaamse Gewest tegen die datum effectief kan beschikken over een duidelijke decretale regeling.

Het voorgestelde decretale kader is een verdere stap in de uitwerking en realisatie van een volwaardig Vlaams mobiliteitsbeleid. Met het decreet wordt een instrument aangereikt dat het mogelijk maakt op een efficiëntere manier in te spelen op specifieke mobiliteits- en verkeersveiligheidsproblemen, die dikwijls van lokale aard zijn.

Dergelijk instrument mag echter niet los gezien worden van het globale mobiliteitsbeleid en moet ook daadwerkelijk hiervoor worden ingezet. Het wordt daarom ook best ingebed in een geïntegreerde aanpak, binnen het kader van een ruimer geïntegreerd mobiliteitsbeleid. De integratie in het Verkeersveiligheidsplan Vlaanderen en de koppeling aan de geplande gegevensbank zijn hiervoor goede aanzetten.

Deze gegevensdatabank mag echter niet beperkt blijven tot het inventariseren van verkeersborden en -signalisatie. Ze moet uitgebouwd worden tot een performant werk- en beleidsinstrument die integratie in een ruimere mobiliteitsbenadering mogelijk maakt. Binnen dat kader moet de gegevensdatabank naast de gemeenten en het Vlaams Gewest ook toegang kunnen verlenen aan andere gebruikers, inclusief de private sector. Daarom wordt erop aangedrongen dat de realisatie van de databank zo snel mogelijk gebeurt, binnen een strikt aangehouden timing en dat de nodige initiatieven worden genomen voor de verdere ontwikkeling ervan.

Met het voorontwerp van decreet worden aan de gemeenten ruime bevoegdheden toegekend waardoor hun autonomie danig wordt versterkt. Dit wordt als positief beschouwd. Tegelijk moet het decreet echter ook tot doel hebben om een grotere eenvormigheid en afstemming te realiseren tussen de verschillende (lokale) overheden, in het licht van een duurzaam stedelijk mobiliteitsbeleid.

Daarbij moet evenwel worden gewezen op de vaststelling dat niet elke gemeente beschikt over voldoende kennis en ervaring inzake inrichting van verkeerssignalisatie. De Vlaamse regering moet daarom instaan voor de nodige begeleiding en ondersteuning.

De uniformiteit en de intergemeentelijke afstemming van aanvullende reglementen door de toezichthoudende overheid en in samenspraak met de betrokken gemeenten moet zo accuraat mogelijk wordt bewaakt. Dit kan volgens de Mobiliteitsraad via de procedure van de meldingsplicht en het voorzien van de mogelijkheid van een beroepsprocedure voor aanvullende reglementen die een impact kunnen hebben op aangrenzende gemeenten en voor zover de reglementen betrekking hebben op maten, gewichten en snelheid. Via de de procedure van de meldingsplicht moet eveneens worden bewaakt (en mogelijkheid worden voorzien voor afstemming en eventuele bijsturing in onderling overleg) dat er geen obstructies in het afwickelen van het verkeer op de hogere niveaus wordt veroorzaakt door de aanvullende reglementen op gemeentewegen.

De mogelijkheid van een versnelde en sterk vereenvoudigde procedure voor de goedkeuring van aanvullende reglementen kan worden toegejuicht. De gemeenten zullen nu de mogelijkheid hebben om flexibeler en sneller in te spelen op - soms zeer acute - knelpunten inzake mobiliteit, verkeersveiligheid en verkeersleefbaarheid. Dit mag echter geenszins ten koste gaan van het streven naar zoveel mogelijk uniformiteit en intergemeentelijke afstemming.

Een belangrijk aandachtspunt in het licht van de afstemming tussen gemeenten op het vlak van aanvullende reglementen is het uitzonderlijk vervoer. Aanvullende reglementen moeten voldoende rekening houden met de doorstroming van het uitzonderlijk vervoer en mogen er niet voor zorgen dat routes voor uitzonderlijk vervoer worden afgesloten zonder dat er een gelijkwaardig alternatief aangeboden wordt. Er worden door de Mobiliteitsraad de nodige garanties gevraagd dat aanvullende reglementen het uitzonderlijk vervoer niet langdurig onmogelijk maken.

Ook de doorstroming van het openbaar vervoer vergt de nodige aandacht. Noch in het voorontwerp zelf noch in de memorie van toelichting wordt ingegaan op het belang dat de regeling m.b.t. de aanvullende reglementen kan hebben voor de exploitatie van openbaar vervoer.

Ten slotte wil de Mobiliteitsraad de aandacht vestigen op de noodzaak van een duidelijke afbakening van de bevoegdheid voor het plaatsen van een signalisatie met zonaal karakter (wanneer daarvoor zowel op gewestwegen als op gemeentewegen verkeersborden dienen geplaatst te worden) en voor de afbakening van de bebouwde kommen. Het voorontwerp geeft hierover geen uitsluitel.

Advies

1. Inleiding

De Vlaamse minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen heeft op 4 december 2007 de Mobiliteitsraad Vlaanderen om advies gevraagd over het Voorontwerp van decreet betreffende de aanvullende reglementen op het wegverkeer en de plaatsing en bekostiging van de verkeerstekens. In uitvoering van artikel 6 van het MORA-decreet verzocht de minister de MORA advies te verstrekken binnen een termijn van 10 dagen.

De reden voor de vraag om een spoedadvies wordt gemotiveerd door het gegeven dat, ingevolge de beslissing van de federale regering tot de in uitvoeringstelling van artikel 3 van de wet van 20 juli 2005 tot wijziging van de gecoördineerde wetten op de politie over het wegverkeer, vanaf 1 januari 2008 de federale regering niet langer het toezicht uitoefent op de aanvullende reglementen die door de gemeenten worden uitgevaardigd. Het wordt dan ook belangrijk geacht dat het Vlaamse Gewest zo snel mogelijk een decretale regeling terzake tot stand brengt.

2. Samenvatting en situering van het voorontwerp

Regeling tot 31 december 2007

De huidige regelgeving over de aanvullende reglementen bevindt zich in de Wet van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer ("Wegverkeerswet"), voornamelijk in de artikelen 2, 3 en 4. De algemene verkeersreglementering is vervat in het Koninklijk Besluit van 1 december 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer en van het gebruik van de openbare weg ("Wegverkeersreglement"). Door het opstellen van aanvullende reglementen kan men van deze algemene verkeersreglementering afwijken. Aanvullende reglementen hebben een bijzonder toepassingsgebied en strekken er toe de verkeersreglementering aan te passen aan de plaatselijke of bijzondere omstandigheden¹.

In de bestaande regeling worden sinds de uitvoering van de staatshervorming van 1988 de aanvullende reglementen op gewestwegen vastgesteld door het gewest (Vlaamse regering).

De gemeenteraden stellen de aanvullende reglementen vast voor de lokale en provinciale wegen op hun grondgebied, maar deze moeten ter goedkeuring worden voorgelegd aan de bevoegde federale minister, na advies van een raadgevende commissie. De gemeenteraden

¹ Arrest van het Grondwettelijk Hof (Arbitragehof) nr. 174/2004 van 3 november 2004

kunnen ook aanvullende reglementen vaststellen voor gewestwegen op hun grondgebied, met uitzondering van autosnelwegen na goedkeuring van het Gewest.

Met de wet van 20 juli 2005 tot wijziging van de gecoördineerde wetten op de politie over het wegverkeer worden in hoofde van de federale overheid een aantal bepalingen uit de verkeerswet gewijzigd en afgeschaft. Onder meer de regeling die van toepassing is voor de goedkeuring van aanvullende reglementen op het wegverkeer opgemaakt door de gemeenten.

Via het Koninklijk Besluit van 8 juni 2007 houdende vaststelling van de datum van inwerking-treding van artikel 3 van de wet van 20 juli 2005 tot wijziging van de gecoördineerde wetten van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer (hiermee worden artikels 2, 2bis en 7 van de Wegverkeerswet opgeheven) heeft de federale regering beslist dat de federale overheid vanaf 1 januari 2008 niet langer toezicht uitoefent op de aanvullende reglementen die de gemeenten uitvaardigen.

De gemeenten blijven de aanvullende reglementen van de politie over het wegverkeer die betrekking hebben op hun gemeentewegen nemen, maar zij dienen deze reglementen niet meer te onderwerpen aan de federale voogdij. De gewesten blijven bevoegd om de aanvullende reglementen van de politie over het wegverkeer op hun eigen weggennet te nemen. Vanaf 1 januari 2008 zal het federale toezicht op de aanvullende reglementen wegvallen en zullen de gewesten de taken van de federale overheid moeten overnemen. Het voorontwerp van decreet biedt hiervoor een kader aan.

Eerste voorontwerp van decreet

Met het oog op een zo snel mogelijke totstandbrenging van een decretale regeling heeft de Vlaamse regering op 20 juli 2007 een voorontwerp van decreet over de aanvullende reglementen op het wegverkeer goedgekeurd.

De voorgestelde regeling bracht een aantal aanpassingen aan bij de federale algemene verkeersreglementering, vooral gericht op “plaatselijke of bijzondere omstandigheden ter verzeke-ring van de veiligheid en de vlothed van het verkeer”. Belangrijkste elementen van het voor-ontwerp waren :

- De Vlaamse regering stelt de aanvullende reglementen voor de gewest- en provincie-wegen vast.
- Gemeenten kunnen ook aanvullende reglementen vaststellen voor gewest- en provin-ciewegen op hun grondgebied en uiteraard voor hun eigen lokale wegen.
- Aanvullende reglementen, vastgesteld door de gemeenten, die betrekking hebben op gewest- of provinciewegen moeten goedgekeurd worden door de Vlaamse regering.

- Gemeentelijke aanvullende reglementen die uitsluitend betrekking hebben op lokale wegen moeten meegedeeld worden aan de Vlaamse regering.
- Alle aanvullende reglementen zullen opgenomen worden in een gegevensbank.
- Invoering van administratieve geldboetes bij overtredingen op gewest- en provinciewegen.

Adviezen SERV en Minaraad

De SERV beoordeelde de doelstellingen en de algemene inhoud van het voorgelegde decreet positief. Belangrijkste bedenkingen betroffen het gebrek aan expliciete motivering voor de invoering van administratieve geldboetes, de juridische sluitendheid van de voorgestelde regeling voor de administratieve boetes en het gebrek aan aandacht voor het belang dat de regeling voor de aanvullende verkeersreglementen kan hebben voor de problematiek van de stadsdistributie (de impact van lokale regelgeving voor een vlotte, veilige en leefbare distributie van goederen in een stedelijke omgeving).

De Minaraad vroeg in zijn advies o.m. bijzondere aandacht voor synergie tussen de aanvullende verkeersreglementen en de milieukwaliteit, overleg met beheerders van bos- en natuurreservaten, een zo groot mogelijke uniformiteit tussen de gemeenten en initiatiefrecht voor de provincies voor het vaststellen van aanvullende reglementen op het wegverkeer.

Advies Raad Van State

De Raad Van State heeft op 18 september 2007 advies uitgebracht en daarin geconcludeerd dat met het voorgelegde voorontwerp het Vlaamse Gewest zijn bevoegdheid overschrijdt. Vooral in de memorie van toelichting bij het voorontwerp wordt de indruk gewekt dat de volledige aangelegenheid van aanvullende verkeersreglementeringen tot de exclusieve bevoegdheid van de gewesten behoort. De RVS argumenteert dat de gewesten slechts een bijkomende bevoegdheid inzake aanvullende verkeersreglementen hebben wanneer die bevoegdheid gekoppeld is aan een aangelegenheid waarvoor ze effectief bevoegd zijn. Ingevolge het advies van de Raad Van State, werd het ontwerp van decreet en de memorie van toelichting grondig herwerkt.

Aangepaste Voorontwerp van decreet, voor advies voorgelegd aan de MORA op 4 december

- In eerste instantie wordt de Vlaamse regering belast met het vaststellen van de aanvullende reglementen op de gewest- en provinciewegen. Maar ook de gemeenten worden gemachtigd om aanvullende reglementen vast te leggen op de gewest- en provinciewegen die zich op hun grondgebied bevinden (met uitzondering van de autosnelwegen). Deze reglementen moeten eerst ter goedkeuring worden voorgelegd aan

de Vlaamse regering. De gemeente handelt hierbij op basis van een door het gewest gedelegeerde bevoegdheid om aanvullende reglementen vast te stellen voor gewest- en provinciewegen die zich op haar grondgebied bevinden.

- Voor aanvullende reglementen die de gemeenten vaststellen op gemeentewegen geldt een meldingsplicht aan de Vlaamse regering. Deze kadert binnen het administratief toezicht waarvoor het gewest bevoegd is op basis van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen.
- De meldingsplicht kadert in de oprichting van een centrale gegevensbank voor aanvullende reglementen en de locatie van verkeerstekens. De databank zal zowel de aanvullende reglementen van de gewesten als de aanvullende reglementen van de gemeenten bevatten.
- Tekens die een gebod of een verbod inhouden worden geplaatst door de overheid die de maatregel heeft genomen. Verkeerstekens die de voorrang regelen op een kruispunt waar wegen van verschillende wegbeheerders samenkomen, worden geplaatst door de hoogste overheid die één of meer van de samenkomende wegen beheert. Het plaatsen van alle andere tekens op de openbare weg berust bij de overheid die het beheer over die weg heeft.
- Verkeersbelemmeringen worden aangeduid door degene die ze heeft doen ontstaan. Ingeval hij hierin tekort schiet neemt de overheid die het beheer over de openbare weg heeft, die verplichting op zich.
- De kosten, verbonden aan het plaatsen, onderhouden en vernieuwen van de verkeerstekens, worden mits 2 uitzonderingen, gedragen door de overheid die ze heeft geplaatst.
- Elke wegbeheerder betaalt de signalisatie langs zijn wegen, waardoor de provincies zullen instaan voor de bekostiging van de signalisatie langs provinciewegen.
- Geen bepalingen meer over straffen, strafvorderingen en administratieve geldboetes

3. Beoordeling van het voorontwerp

3.1. Instrument voor een Vlaams verkeersbeleid

De Mobiliteitsraad erkent het belang om tegen 1 januari 2008 te kunnen beschikken over een duidelijk decretaal kader voor een regeling inzake de vastlegging en de modaliteiten voor aanvullende reglementen op het wegverkeer en kan zich vinden in de doelstellingen en de algemene strekking van het voorgelegde voorontwerp van decreet.

Het voorgestelde kader kan beschouwd worden als verdere stap bij de uitwerking en realisatie van een volwaardig Vlaams mobiliteitsbeleid, meer in het bijzonder op het vlak van de verkeersregelgeving. De Mobiliteitsraad is van oordeel dat het decreet aan de gemeenten en de Vlaamse overheid een instrument biedt om op een efficiëntere, meer flexibele en accurate manier in te spelen op lokale mobiliteitsproblemen.

3.2. Grotere bevoegdheid en verantwoordelijkheid van de gemeenten – streven naar afstemming

Het voorontwerp van decreet streeft volgens de Mobiliteitsraad naar een verantwoorde taakverdeling tussen de gewestelijke en de lokale overheden. Met het voorgelegde ontwerpdecreet worden aan de gemeenten ruime bevoegdheden toegekend waardoor hun autonomie danig wordt versterkt. Aangezien aanvullende reglementen hoofdzakelijk te maken hebben met de aanpassing aan lokale omstandigheden (momenteel worden jaarlijks tussen de 1800 en 2600 gemeentelijke aanvullende reglementeringen voor het Vlaams Gewest behandeld door de FOD Mobiliteit en Vervoer) is het logisch dat het voorgelegde ontwerp de autonomie van de gemeenten bevestigt en versterkt.

Wat de provincies betreft stelt de Mobiliteitsraad vast dat binnen de Vlaamse regering afspraken werden gemaakt over de overdracht van provinciewegen naar het Vlaams Gewest en de gemeenten (in functie van de categorisering) in 2008. De vraag stelt zich in welke mate de provincies nog mee vermeld moeten worden in het voorontwerp van decreet.

Hoewel momenteel stricto sensu het beheer van de Vlaamse wegen wordt uitgevoerd door het Vlaams Gewest, de gemeenten/steden en de provincies, wil de Mobiliteitsraad evenwel wijzen op de problematiek van de wegen in de havens, waarbij het beheer in de feiten door de havenbedrijven wordt uitgeoefend. De Mobiliteitsraad vraagt dat in het decreet of bij de verdere uitwerking ervan rekening wordt gehouden met dit gegeven (bijv. bij de definities in het decreet omschrijven wie onder 'wegbeheerders' worden verstaan) en dat hierover overleg wordt gepleegd met de verschillende betrokken partijen.

Het decreet moet volgens de Mobiliteitsraad tot doel hebben om een grotere eenvormigheid en afstemming te realiseren tussen de verschillende lokale overheden op het vlak van verkeerssignalisatie en reglementering. Met het nieuwe decreet zullen de gemeenten immers de mogelijkheid hebben om flexibeler en sneller in te spelen op - soms zeer acute - knelpunten inzake mobiliteit, verkeersveiligheid en verkeersleefbaarheid. Daarom benadrukt de Mobiliteitsraad dat moet gestreefd worden naar een maximale afstemming over de gemeentegrenzen heen. In het licht van dergelijke afstemming moeten ook de initiatieven in de andere regio's worden opgevolgd en is overleg tussen de regio's aangewezen; evenwel zonder afbreuk te doen aan het ambitieniveau die de Vlaamse regering met dit voorontwerp vooropstelt.

Aangezien het voorontwerp van decreet hierover geen specifieke bepalingen opneemt, wordt erop aangedrongen dat de uniformiteit en de intergemeentelijke afstemming van aanvullende reglementen (bijvoorbeeld op het vlak van snelheidsregimes op gemeentewegen die over meerdere gemeenten lopen) door de toezichthoudende overheid en in samenspraak met de betrokken gemeenten zo accuraat mogelijk wordt bewaakt. Dit kan volgens de Mobiliteitsraad via de procedure van de meldingsplicht. In het kader van deze procedure zou moeten blijken dat/of er intergemeentelijke afstemming is inzake aanvullende reglementen die betrekking hebben op verschillende, aangrenzende gemeenten. Via de de procedure van de meldingsplicht moet eveneens worden bewaakt (en mogelijkheid worden voorzien voor afstemming en eventuele bijsturing in onderling overleg) dat er geen obstructies in het afwikkelen van het verkeer op de hogere niveaus wordt veroorzaakt door de aanvullende reglementen op gemeentewegen.

Gegeven de vaststelling en het mogelijke gevaar dat in de praktijk gemeentelijke aanvullende reglementen niet altijd optimaal worden afgestemd, stelt de Mobiliteitsraad voor om voor gemeentelijke aanvullende reglementen die een impact kunnen hebben op aangrenzende gemeenten en voor zover ze betrekking hebben op maten, gewichten en snelheid, de mogelijkheid van een beroepsprocedure te voorzien (zowel voor aanvullende reglementen op gewestwegen als op provinciale- en gemeentewegen)

Intergemeentelijke afstemming is van belang voor een optimalisering van de verkeersdoorstroming, voor de verkeersveiligheid, het beleid t.a.v. de trage wegen, alsook in het licht van

een optimalisering van de stedelijke distributie van goederen. Eén van de knelpunten bij de stedelijke distributie is juist het gebrek aan afstemming van de verschillende lokale reglementen ter zake.

De Mobiliteitsraad stelt vast dat met wegvallen van de voorafgaande federale controle op de gemeentelijke aanvullende reglementen ook de controle op de opportuniteit van de geplaatste signalisatie wegvalt. De Mobiliteitsraad wil erop wijzen dat plaatselijk de nodige kennis en ervaring inzake inrichting van de verkeerssignalisatie kunnen ontbreken. Dit kan leiden tot situaties waarin de aangebrachte signalisatie in strijd is met de bestaande reglementering, of waarin de weggebruikers misleid worden door een tegenstrijdige signalisatie, of door het ontbreken van de nodige signalisatie. De Mobiliteitsraad vindt dat de Vlaamse regering oog moet hebben voor dit gevaar en moet instaan voor een adequate begeleiding en ondersteuning terzake.

Binnen het kader van een betere stedelijke mobiliteit biedt het voorgelegde ontwerpdecreet mogelijkheden om (onder meer via de gegevensdatabank) een meer gestroomlijnd, meer afgestemd en eenvormiger stedelijk mobiliteits- en goederendistributiebeleid (althans op het vlak van signalisatie en reglementering) te realiseren. De Mobiliteitsraad hoopt dan ook dat de Vlaamse regering deze problematiek als een bijzonder aandachtspunt meeneemt bij de verdere concretisering van een duurzaam stedelijk mobiliteitsbeleid, onder meer in het kader van het Groenboek van de Europese Commissie over stedelijke mobiliteit dat momenteel wordt voorbereid.

Een belangrijk aandachtspunt in het licht van de afstemming tussen gemeenten op het vlak van aanvullende reglementen is het uitzonderlijk vervoer. Het uitzonderlijk vervoer maakt voornamelijk gebruik van gewestwegen, provinciewegen en gemeentewegen. Tot nu toe werden de aanvragen tot goedkeuring van aanvullende reglementeringen vastgesteld door gemeenten, voorgelegd aan de Dienst Verkeersreglementering van de FOD Mobiliteit en Vervoer. De aanvragen werden ook voorgelegd aan de Dienst "Uitzonderlijk vervoer" van de FOD Mobiliteit en Vervoer zodat de gevolgen van deze aanvullende reglementen op de doorstroming van het uitzonderlijk vervoer werden ingeschat.

In het voorontwerp van decreet heeft de Vlaamse regering een termijn van 60 dagen om haar goedkeuring te geven over een aanvullend reglement voorgelegd door een gemeente op een gewestweg. De Mobiliteitsraad vraagt dat bij de beoordeling door de Vlaamse regering (termijn van 60 dagen) van het door een gemeente vastgesteld aanvullend reglement rekening wordt gehouden met de bepalingen (bijv. de routes) en de vereisten voor het uitzonderlijk vervoer²

² Zo mag een uitzonderlijk transport dat één of meerdere van volgende parameters overschrijdt (lengte > 30 m, breedte > 3,50 m, hoogte > 4 m, massa > 44 t) geen gebruik maken van de autosnelwegen en mag het enkel gebruik maken van een specifiek wegennet.

en dat hierover de nodige informatie wordt uitgewisseld met de bevoegde federale administratie.

Aanvullende reglementen moeten voldoende rekening houden met de doorstroming van het uitzonderlijk vervoer en mogen er niet voor zorgen dat routes voor uitzonderlijk vervoer langdurig worden afgesloten zonder dat er een gelijkwaardig alternatief aangeboden wordt. Er worden aldus door de Mobiliteitsraad de nodige garanties gevraagd dat aanvullende reglementen het uitzonderlijk vervoer niet langdurig onmogelijk maken.

De Mobiliteitsraad is tevens van oordeel dat ook de doorstroming van het openbaar vervoer bijzondere aandacht vergt. Noch in het voorontwerp zelf noch in de memorie van toelichting wordt ingegaan op het belang dat de regeling m.b.t. de aanvullende reglementen kan hebben voor de exploitatie van openbaar vervoer, waarbij de doorstromingsvoorwaarden (vnl. in stedelijke en randstedelijke gebieden) kunnen afhangen van de reglementeringen op de trajectgedeelten op het grondgebied van verschillende gemeenten. Een goede openbaar vervoerexploitatie vergt een hoge mate van uniformiteit en in elk geval consistentie in de toepassing van de aanvullende reglementen, ook op gemeentewegen. Met alleen maar een meldingsplicht voor aanvullende reglementering op gemeentewegen is dit niet gewaarborgd.

Binnen dit kader verwijst de Mobiliteitsraad naar de bepalingen inzake commerciële snelheid van het openbaar vervoer, die opgenomen zijn in het besluit van de Vlaamse regering betreffende het netmanagement, overgenomen uit het ontwerp van Mobiliteitsplan Vlaanderen³. De Mobiliteitsraad is van oordeel dat de aanvullende reglementen met deze besluitbepalingen rekening moeten houden - ook op gemeentewegen - en dat hiervoor de nodige decretale basis wordt voorzien.

3.3. Aanvullende reglementen als instrument voor geïntegreerd mobiliteitsbeleid

De problematiek van de aanvullende reglementen op het wegverkeer en het voorgestelde decretale kader mag niet losgezien worden van het globale mobiliteitsbeleid. Opdat het decreet op een efficiënte manier zou kunnen ingezet worden als een werkbaar instrument voor de aanpak van lokale en bijzondere knelpunten op het vlak van veiligheid en mobiliteit, wordt

³ In het Ontwerp Mobiliteitsplan Vlaanderen en in de lijnvoeringsconcepten van de VVM worden aan bepaalde verbindingstypes ook richtinggevende karakteristieken verbonden. Eén van die karakteristieken is de commerciële snelheid. In het kader van het netmanagement worden hierover duidelijke doelstellingen gekoppeld aan de verbindingen op de diverse schaalniveaus. De actuele en gewenste snelheid is per schaalniveau en relatietype opgenomen in tabel 27 van het Ontwerp Mobiliteitsplan Vlaanderen.

het volgens de Mobiliteitsraad best ingebed in een geïntegreerde aanpak van het mobiliteitsbeleid (een basis hiervoor zijn de gemeentelijke mobiliteitsplannen binnen het bredere kader van het Ontwerp Mobiliteitsplan Vlaanderen).

De Mobiliteitsraad is daarom verheugd vast te stellen dat in het recent gepresenteerde Verkeersveiligheidsplan Vlaanderen de aanvullende reglementen op het wegverkeer opgenomen worden als één van de maatregelen om de verkeersonveiligheid beter aan te pakken.

Het voorontwerp van decreet bepaalt in artikel 10 dat de aanvullende reglementen en de locaties van de verkeersborden die ter uitvoering van het aanvullend reglement worden geplaatst, opgenomen worden in een gegevensbank. De databank laat toe om op Vlaams niveau een beter overzicht te krijgen van de verkeerssignalisatie op de wegen in Vlaanderen en biedt volgens de Vlaamse regering vele mogelijkheden om via een duidelijk beeld van de aanwezige signalisatie een gericht(er) verkeersbeleid te voeren evenals de afstemming van de signalisatie sterk te verbeteren. In die zin biedt de gegevensbank perspectieven voor integratie van de aanvullende reglementen in een ruimer en geïntegreerd mobiliteitsbeleid.

De Mobiliteitsraad is van oordeel dat de gegevensdatabank niet beperkt mag blijven tot het inventariseren van verkeersborden en -signalisatie. Ze moet op termijn uitgebouwd worden tot een performant en geïntegreerd werk- en beleidsinstrument.

Binnen die visie moet de gegevensdatabank naast de gemeenten en het Vlaamse Gewest ook toegang verlenen aan andere gebruikers, inclusief de private sector. Dit vermijdt ook dubbele meldingen die momenteel voorzien zijn⁴.

Een verdere stap in de integratie kan dan de koppeling zijn van de gegevensdatabank met het openbaar en collectief vervoer.

De realisatie van de gegevensbank (als inventarisatietool voor verkeersborden binnen een GIS-omgeving) is voorzien tegen 2010. Gezien de mogelijkheden van dergelijke databank als instrument voor een beter mobiliteits- en verkeersveiligheidsbeleid dringt de Mobiliteitsraad er op aan dat de databank zo snel mogelijk wordt gerealiseerd binnen een strikt aangehouden timing en dat de nodige initiatieven worden genomen voor de verdere ontwikkeling ervan.

Het is voor de Mobiliteitsraad van primordiaal belang dat de gegevensbank zeer vlot en efficiënt werkbaar en inzetbaar is en dat ze gericht kan inspelen op de lokale behoeften.

⁴ In de huidige regeling is een dubbele melding voorzien : enerzijds naar het Provinciaal Bestuursmemoriaal en anderzijds naar de griffies.

3.4. Administratieve vereenvoudiging en versnelde procedures

Artikel 4 van het voorontwerp bepaalt o.m. dat gemeenten aanvullende reglementen kunnen vaststellen op gewest- en provinciewegen die zich op haar grondgebied bevinden (met uitzondering van autosnelwegen). Daarenboven kan deze bevoegdheid door de gemeenteraad worden toevertrouwd aan het college van burgemeester en schepenen. Dergelijke aanvullende reglementen moeten ter goedkeuring aan de Vlaamse regering worden voorgelegd, die binnen een termijn van 60 dagen moet beslissen. Zoniet wordt het aanvullend reglement als goedgekeurd beschouwd.

Voor aanvullende reglementen die door de gemeente op de gemeentewegen (van hun grondgebied) worden vastgesteld geldt alleen nog een meldingsplicht aan de Vlaamse regering (artikel 5 van het voorontwerp). Ook hier kan de gemeenteraad deze bevoegdheid toevertrouwen aan het college van burgemeester en schepenen.

Deze bepalingen betekenen een forse versnelling en vereenvoudiging van de procedure ten opzichte van de vroegere regelgeving (Wet van 16 maart 1968). Voorheen moesten de aanvullende reglementen van de gemeenten op de op hun grondgebied gelegen openbare wegen, ter goedkeuring worden voorgelegd aan de bevoegde federale minister, na advies van een raadgevende commissie. De raadgevende commissie had hiervoor 60 dagen de tijd. Indien binnen dit tijdsbestek geen advies was uitgebracht, dan konden de gemeenteraden het advies rechtstreeks aan de minister vragen, die hiervoor nog eens 60 dagen de tijd had.

Met de wet van 20 juli 2005 werd deze tijdrovende procedure afgeschaft en het voorliggende voorontwerp van decreet bevestigt in artikels 4 en 5 de vereenvoudiging. Ook de mogelijkheid voor delegatie van de vaststelling van de betreffende aanvullende reglementen aan het college van burgemeester en schepenen past binnen dit kader omdat dit kan leiden tot administratieve lastenverlaging.

De Mobiliteitsraad vindt de mogelijkheid van een versnelde en sterk vereenvoudigde procedure voor de goedkeuring van aanvullende reglementen op gemeentewegen positief. Temeer ook omdat dit een erkenning is van het subsidiariteitsbeginsel en een grotere gemeentelijke autonomie toelaat. De Mobiliteitsraad is van oordeel dat ook de administratieve lasten van de gemeenten zullen dalen omdat een groot deel van de aanvullende reglementen nu niet langer voor advies, maar alleen ter kennisgeving zullen moeten worden overgemaakt.

3.5. Duidelijke afbakening van de bevoegdheden en communicatie naar de gebruikers nodig

De Mobiliteitsraad wil er de aandacht op vestigen dat in het voorontwerp van decreet niet geregeld wordt wie bevoegd is voor het plaatsen van een signalisatie met zonaal karakter, wanneer daarvoor zowel op gewestwegen als op gemeentewegen verkeersborden dienen geplaatst te worden.

Hetzelfde geldt voor de afbakening van de bebouwde kommen (verkeerstekens F1) die zich over meer dan één gemeente uitstrekken. Volgens de huidige wet (art. 3 §1.2°) is de FOD Mobiliteit en Vervoer daarvoor bevoegd, maar het voorontwerp van decreet vult de lacune niet aan die ontstaat door het schrappen van art. 3 van de wet.

Het is van essentieel belang dat de weggebruikers op de hoogte gesteld worden van de plaatselijke reglementen, die in feite afwijken van de algemene regels van het verkeersreglement. Het is even essentieel dat dit gebeurt hetzij door bevoegde personen die zich ter plaatse bevinden (aanwijzingen en bevelen van bevoegde personen, ...), hetzij met de verkeerstekens die daartoe voorzien zijn in het verkeersreglement. Art. 12 van de verkeerswet garandeert dit, maar doordat in dat artikel de verwijzing naar art. 2bis wordt geschrapt, en doordat de artikelen 2 en 3 van de wet zelf ook worden geschrapt, wordt dit artikel 12 een “lege doos” voor wat de aanvullende reglementen in Vlaanderen betreft.

Daarom is het noodzakelijk dat een gelijkaardige bepaling wordt opgenomen in het decreet zelf.

3.6. Enkele bemerkingen bij de afzonderlijke artikels

Artikel 2.

Artikel 2, 1° van het voorontwerp definieert een gewestweg als een openbare weg die wordt beheerd door het Vlaamse Gewest **of** een instelling die afhangt van het Vlaamse Gewest. Indien blijkt dat er ook provincie- of gemeentewegen zijn die van andere instellingen dan het provinciebestuur of het gemeentebestuur afhankelijk zijn, moet deze nuancering ook aangebracht worden bij de definiëring van provinciewegen (art 2, 3°) en gemeentewegen (art 2, 4°)

Er wordt voorgesteld om in art. 2 van het voorontwerp de definiëring van plaatsing (van verkeerstekens) op te nemen en het begrip plaatsing hierbij te verruimen tot het wegnemen van de verkeerstekens. “Plaatsing: het plaatsen of wegnemen van verkeerstekens”.

Artikel 4.

Artikel 4, §2, lid 4 bepaalt dat het aanvullende reglement pas in werking kan treden nadat de Vlaamse regering een beslissing heeft genomen. De bekendmaking van aanvullende reglementen met verkeerstekens volgt uit art 12 van de Verkeerswet zelf. Het decreet zal er dan ook moeten mee rekening houden dat art. 12 van de Verkeerswet onverkort van toepassing blijft.

Artikel 5.

In artikel 5 wordt gesteld dat de gemeente de tekst van de aanvullende reglementen op de gemeentewegen meedeelt aan de Vlaamse Regering. De gemeente vermeldt in die mededeling de locaties waar ze de verkeersborden ter uitvoering van het aanvullende reglement plaatst. Het zou moeten duidelijk zijn hoe men die locatie moet meedelen. De bedoeling is dat zal moeten gebeuren via GPS-locatie of via XY-coördinaten (GIS). Het voorontwerp bevat hierover geen bepaling. Daarom vraagt de Mobiliteitsraad of er voldoende decretale basis is om de praktische modaliteiten m.b.t. de melding aan de Vlaamse regering op te nemen in de uitvoeringsbesluiten.

Art. 5 lid 4 bepaalt dat de gemeente de tekst van de aanvullende reglementen meedeelt aan de Vlaamse regering. Sommige tijdelijke aanvullende reglementen hebben gedurende een relevante periode een impact op het lokale mobiliteitsgebeuren. Daarom stelt de Mobiliteitsraad voor om te onderzoeken hoe en in welke gevallen ook tijdelijke aanvullende reglementen aan de Vlaamse regering moeten meegedeeld worden.

Artikel 7.

Artikel 7 bepaalt dat verkeersbelemmeringen worden aangeduid door degene die ze heeft doen ontstaan. Ingeval hij hierin tekort schiet neemt de overheid die het beheer over de openbare weg heeft, die verplichting op zich. Werken in uitvoering op de openbare weg worden aangeduid door degene die de werken uitvoert. Het is niet duidelijk wat hiermee bedoeld wordt. Indien het gaat om de tijdelijke inname van een weg voor de uitvoering van wegwerkzaamheden, is de Mobiliteitsraad vragende partij om bij de uitvoering van dergelijke werken (alsook in de buurt van de weg) verkeersveilige alternatieven te voorzien voor de zachte weggebruikers.

In geval van dringende belemmeringen beveelt de Mobiliteitsraad aan dat de gemeenten de belemmeringen van het verkeer kunnen signaleren in het geval de veroorzaker van de belemmering dit nalaat te doen.

Artikel 11.

Artikel 11 bepaalt dat “ten aanzien van de geadresseerde de termijnen die beginnen te lopen vanaf de kennisgeving met een aangetekende of gewone brief, berekend worden vanaf de derde werkdag die volgt op de dag waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst”.

De Mobiliteitsraad vindt dit artikel erg onduidelijk omdat geen verduidelijking wordt gegeven over de aard en de toedracht van het artikel. Het is evenmin duidelijk over welke geadresseerde het gaat en welke termijnen worden bedoeld. Ook de memorie van toelichting geeft hierover geen uitsluitel. In de memorie van toelichting bij artikel 11 wordt verwezen naar de in artikel 3 van het voorontwerp bepaalde termijn. Artikel drie (“De Vlaamse regering stelt de aanvullende reglementen op de gewest- en provinciewegen vast”) bevat echter geen verwijzing naar een termijn.

Er kan verondersteld worden dat hier wordt bedoeld op de termijn van 60 dagen waarbinnen de Vlaamse regering beslist (goedkeurt, afkeurt of vervangt) over de aanvullende reglementen die door de gemeenten worden vastgesteld op gewest- of provinciewegen. Deze bepaling is opgenomen in artikel 4 van het voorontwerp.

De Mobiliteitsraad vraagt dan ook om het artikel te verduidelijken en/of de memorie van toelichting als dusdanig aan te passen.

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Mobiliteit,
Sociale Economie en Gelijke Kansen;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

In dit decreet wordt verstaan onder:

- 1° gewestweg: openbare weg die wordt beheerd door het Vlaamse Gewest;
- 2° autosnelweg: gewestweg die bij de categorie van de autosnelwegen is ingedeeld overeenkomstig artikel 1 van de wet van 12 juli 1956 tot vaststelling van het statuut der autosnelwegen;
- 3° provincieweg: openbare weg die wordt beheerd door de provincie;
- 4° gemeenteweg: openbare weg die wordt beheerd door de gemeente;
- 5° plaatsing: het plaatsen of wegnemen van verkeers tekens.

HOOFDSTUK II

De aanvullende reglementen
op de gewest- en provinciewegen

Artikel 3

De Vlaamse Regering stelt de aanvullende reglementen op de gewest- en provinciewegen vast.

De Vlaamse Regering stelt de aanvullende reglementen vast die betrekking hebben op de aanwijzing van de bebouwde kommen, wanneer die zich over meer dan één gemeente uitstrekken.

Artikel 4

§1. Onverminderd artikel 3 en onder voorbehoud van artikel 6, kan de gemeente aanvullende reglementen vaststellen op de gewest- en provinciewegen die zich op haar grondgebied bevinden, met uitzondering van de autosnelwegen.

In afwijking van artikel 43, §2, 2°, van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005 kan de gemeenteraad die bevoegdheid toevertrouwen aan het college van burgemeester en schepenen.

§2. Het aanvullend reglement, vermeld in §1, wordt ter goedkeuring voorgelegd aan de Vlaamse Regering.

De gemeente vermeldt bij haar goedkeuringsaanvraag de locaties waar ze de verkeersborden ter uitvoering van het aanvullend reglement plaatst.

De Vlaamse Regering kan het aanvullend reglement:

- 1° goedkeuren;
- 2° afkeuren;
- 3° wijzigen;
- 4° door haar eigen beslissing vervangen.

Het aanvullend reglement kan pas in werking treden nadat de Vlaamse Regering een beslissing genomen heeft als vermeld in het derde lid, 1°, 3° of 4°.

Als de Vlaamse Regering binnen een termijn van 60 dagen vanaf de kennisgeving van het aanvullend reglement niet heeft beslist, wordt het aanvullend reglement geacht te zijn goedgekeurd.

HOOFDSTUK III

De aanvullende reglementen op de gemeentewegen

Artikel 5

Onder voorbehoud van artikel 6, stelt de gemeente de aanvullende reglementen vast op de gemeentewegen die zich op haar grondgebied bevinden.

In afwijking van artikel 43, §2, 2°, van het Gemeentetedeceet van 15 juli 2005 kan de gemeenteraad die bevoegdheid toevertrouwen aan het college van burgemeester en schepenen.

De gemeente deelt de tekst van de aanvullende reglementen op de gemeentewegen mee aan de Vlaamse Regering.

De gemeente vermeldt in die mededeling de locaties waar ze de verkeersborden ter uitvoering van het aanvullend reglement plaatst.

HOOFDSTUK IV

De aanvullende reglementen
in domeinbossen, bos- en natuurresevaten
en speciale beschermingszones

Artikel 6

De Vlaamse Regering stelt de aanvullende reglementen vast die betrekking hebben op voor het openbaar verkeer openstaande wegen in de domeinbossen en de bosreservaten zoals bedoeld in het bosdecreet van 13 juni 1990, en in de natuurresevaten, het VEN of onderdelen ervan en de speciale beschermingszones of onderdelen ervan zoals bedoeld in het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu.

In afwijking van het eerste lid kan de Vlaamse Regering onder de door haar gestelde voorwaarden de gemeenten eveneens toelaten aanvullende reglementen vast te stellen op de in het eerste lid bedoelde wegen.

HOOFDSTUK V

De plaatsing en bekostiging van de verkeerstekens

AFDELING I

Plaatsing van verkeerstekens

Artikel 7

De verkeerstekens worden geplaatst door de overheid die het beheer over de weg heeft.

Verkeerstekens op een kruispunt waar wegen van verschillende wegbeheerders samenkomen, worden evenwel geplaatst door de hoogste overheid die één of meer van de samenkomende wegen beheert.

Verkeerstekens die betrekking hebben op de in artikel 6 van dit decreet bedoelde wegen worden door het Vlaamse Gewest geplaatst.

In afwijking van de vorige leden, kan de Vlaamse Regering onder de door haar gestelde voorwaarden de gemeente eveneens toelaten verkeerstekens te plaatsen op provincie- of gewestwegen of de in artikel 6, eerste lid, van dit decreet bedoelde wegen.

Artikel 8

Verkeersbelemmeringen worden aangeduid door degene die ze heeft doen ontstaan. Ingeval hij hierin tekortschiet neemt de overheid die het beheer over de weg heeft die verplichting op zich.

Werken in uitvoering op de openbare weg worden aangeduid door degene die de werken uitvoert.

Artikel 9

Overeenkomstig artikel 15 van de gecoördineerde wetten van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer worden de verkeerstekens met betrekking tot overwegen en kruisingen met spoorwegen ter hoogte van deze overwegen en kruisingen geplaatst door de exploitant van de spoorweg. Op een afstand van deze overwegen en kruisingen, worden deze verkeerstekens geplaatst door de overheid die het beheer over de weg heeft.

AFDELING II

Bekostiging van verkeerstekens

Artikel 10

De kosten, verbonden aan het plaatsen, onderhouden en vernieuwen van de verkeerstekens, worden gedragen door de overheid die ze heeft geplaatst.

De kosten van de aanduiding van de verkeersbelemmering die de overheid die het beheer over de weg heeft, heeft gedaan ingeval degene die de hindernis heeft doen ontstaan dit nalaat, worden evenwel door die laatste gedragen.

HOOFDSTUK VI

Gegevensbank van de aanvullende reglementen

Artikel 11

De aanvullende reglementen en de locaties van de verkeersborden worden opgenomen in een gegevensbank die beheerd wordt door de overheidsdienst die de Vlaamse Regering heeft aangewezen.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels met betrekking tot het beheer, de werking, en de toegang tot de gegevensbank.

HOOFDSTUK VII

Berekening van de termijnen

Artikel 12

Ten aanzien van de geadresseerde worden de termijnen die beginnen te lopen vanaf de kennisgeving met

een aangetekende of gewone brief, berekend vanaf de derde werkdag die volgt op de dag waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst.

HOOFDSTUK VIII

Slotbepalingen

Artikel 13

In de gecoördineerde wetten van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer worden voor wat betreft het Vlaamse Gewest de volgende artikelen opgeheven:

- artikel 2;
- artikel 2bis;
- artikel 3;
- artikel 7;
- artikel 13;
- artikel 14;
- artikel 17.

Artikel 14

In artikel 12 van de gecoördineerde wetten van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer worden na de woorden “krachtens de artikelen 2 en 3 van de wet van 12 juli 1956 tot vaststelling van het statuut der autosnelwegen” de volgende woorden ingevoegd: “, of krachtens het decreet van [...] betreffende de aanvullende reglementen op het wegverkeer en de plaatsing en bekostiging van de verkeerstekens”.

Artikel 15

De Vlaamse Regering bepaalt de datum waarop dit decreet in werking treedt.

Brussel, 15 februari 2008.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Kris PEETERS

*De Vlaamse minister van Mobiliteit,
Sociale Economie en Gelijke Kansen*

Kathleen VAN BREMPT
